

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@poBox.sk

Mestské noviny

február, 2/2025, XXVI. ročník

cena: 0,50 eur

„Šťastný je človek,
ktorý môže robiť to, čo
miluje. Ja som bola veľmi
šťastná“

4 - 6

Zsombor Bence
Juhász prvým trvalým
držiteľom Zlatej ostrohy
zo Slovenska

8

Jedna, neskôr stále
viac rodín nutrie sa
presťahovalo do okolia
pešieho mosta, čo si
rýchlo všimli aj miestni
obyvatelia.

8

**Verejne prístupný defibrilátor
môže zachrániť životy.
Je pri vchode MsÚ**

V priebehu januára nainštalovali aj v našom meste verejne prístupný automatický externý defibrilátor (AED). Prístroj je osadený pri vchodových dverách mestského úradu. Jeho inštalovanie si vyžadovala novela zákona o obecnom zriadení z roku 2023, ktorá od januára 2025 nariaďuje pre všetky obce nad 500 obyvateľov povinnosť zabezpečiť takýto prístroj na verejne prístupnom mieste. Prístroj sa nesmie svojvoľne použiť, je opatrený alarmom, pred použitím je nutné kontaktovať operátora linky 155 a komunikovať s ním. Defibrilátor je umiestnený v skrinke na stene pri vstupe na MsÚ vpravo, je monitorovaný a chránený kamerovým systémom.

→3

Už prebieha rekonštrukcia ZŠ s VJM

V priebehu januára sa začali rekonštrukčné práce miestnej základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským. Hlavná budova školy bude obnovená vďaka grantu vo výške 1 229 435 miliónov eur z Fondu obnovy. Projekt nevyžaduje spolufinancovanie, všetky prípadné dodatočné náklady však bude musieť znášať mesto.

Rekonštrukcia bude zahŕňať zateplenie múrov, stropov a časti podlahy, budú osadené nové okná a dvere, nový vykurovací systém, rekuperačné jednotky a zabezpečené energeticky účinnejšie osvetlenie. Práce sa začali v januári, ale vďaka dohode medzi dodávateľom, mestom a vedením školy môže vyučovanie pokračovať bez prerušenia. Riaditeľka školy Anikó Máté uviedla, že reorganizácia tried sa začala už v polovici januára. „Museli sme úplne vyprázdniť ľavé kridlo hlavnej budovy. Mesto nám poskytlo telocvičňu T18, v ktorej môžeme využívať tri miestnosti. Zatiaľ sa tam presťahovali dve 8. triedy a jedna ďalšia sa tam bude môcť presťahovať, zatiaľ to

však nie je potrebné. Keďže v budúcnosti budeme potrebovať niekde umiestniť ďalších 5 tried, budeme môcť využívať aj podkrovné učebne susednej budovy bývalého gymnázia, kde bude k dispozícii sedem miestností. Okrem piatich tried sa tam presťahuje aj zborovňa a jedna z tried sa bude využívať ako dodatočná učebňa na delené vyučovanie jazykov.“

Koncom januára prebiehala inštalácia nového vykurovacieho systému a boli odstraňované staré umývadlá a obklady v učebniach. Práce sa ešte len začali, ale riaditeľka už chválila prístup a profesionalitu realizátorskej spoločnosti Pohori. „Počas príprav sme sa zaoberali aj návrhom, aby namiesto osadenia vonkajších žalúzií bola vykonaná výmena elektrických vedení, ktorá by bola potrebnejšia, ale nie je

v projekte zahrnutá. Je však potrebné, aby nám to povolil riadiaci orgán. Diskutovali sme aj o tom, že zhotoviteľ by vykonal

istie ďalšie činnosti nad rámec projektu, ale takáto dohoda ešte nie je v tejto fáze obnovy aktuálna,“ dodala Anikó Máté. Podľa zmluvy bude rekonštrukcia trvať šesť mesiacov. (ik)

Futbal v Želiezovciach nekončí, družstvá už trénujú

Napätá situácia medzi vedením MŠK Želiezovce a vedením mesta po ukončení jesennej časti futbalových majstrovských súťaží vyvolala v mnohých fanúšikoch vážne obavy o budúcnosť želiezovského futbalu. Zdá sa, že zimné obdobie pôsobilo na strany upokojujúco, po novom roku vášne utíchli,

a tak samospráva ako aj klub sa venujú pragmatickým činnostiam s cieľom zabezpečiť nerušený jarný štart futbalových družstiev.

Primátor Ondrej Juhász po tom, čo mesto prevzalo správu štadióna späť do svojej kompetencie vyhlásil, že mesto sa pustí do opravy objektu, uvedie do prevádzkyschopného stavu a vytvorí pracovné miesto s cieľom efektívnej správy objektu. Svoje sľuby začal naplňovať hneď na začiatku tohto roka. V polovici januára už prebiehal na štadióne čulý pracovný ruch. O vykonaných prácach informoval nový správca areálu Zoltán Ábel koncom januára. „Údržbársku činnosť sme začali upratovaním vonkajších aj vnútorných priestorov štadióna. V exteriéri sme vyčistili okolie objektu od náletových drevín, ďalšie stromy a kry boli orezané a vyčistil sa aj dlhodobozanedbaný priestor tesne vedľa zastrešenej časti hľadiska a vonkajšie toalety. V interiéri boli opravené pokazené vypínače, zásuvky, svetlá, prebehla celková kontrola a údržba elektrickej siete. Opravené boli aj plynové spotrebiče a sprchy, prebieha maľovanie telocvične, chodby a šatní. Čaká nás ešte výmena poškodených dverí, ako aj oprava poškodených častí stropu, úprava a prebudovanie priestorov na poschodí. Z miestností, ktoré slúžili ako ubytovňa, vznikne kancelária. Podľa plánov

bude objekt v prevádzkyschopnom stave ešte pred začiatkom jarnej časti súťaže, práce budú ukončené v priebehu prvého polroka.“

V areáli bude inštalovaný aj kamerový monitorovací systém, ktorý uľahčí vykonávanie správy budovy aj evidenciu o tom, kto a kedy sa zdržiava v objekte. Osadených bude 8 kamier. Mestský športový klub taktiež upriamil pozornosť na svoju činnosť a od konca decembra informoval o aktivitách pragmaticky a bez vášní. „Do jarnej časti sezóny 2024/25 povedie seniorské mužstvo Želiezoviec tandem Adam Konvický (hrajúci tréner) a Janči Pompoš. Oni dvaja poznajú káder najlepšie. Zimná príprava začne v piatok, 10. 1. 2025 v domácich podmienkach,“ informoval klub koncom decembra v reakcii na to, že tréner Viktor Konvický oznámil pred Vianocami svoju rezignáciu. Zimná príprava začala podľa plánov a súbežne so začiatkom údržbárskych prác na štadióne začali aj prvé tréningy. Všetky tieto aktivity ako aj prístup, keď aktéri upriamujú pozornosť na svoje kompetencie a úlohy a nie na bičovanie vášní, dávajú nádej na pokračovanie účinkovania želiezovských futbalových družstiev v jarnej časti súťaže bez vážnejších komplikácií. O pár týždňov sa ukáže, či sa to potvrdí aj v praxi.

Ladislav Levický

Dvojtyždňový odvoz odpadu – čo sa ním dosiahne a čo bude nasledovať?

Ak sme si si do konca minulého roka dokázali udržať poriadok v termínoch odvozu rôznych druhov odpadu, môžeme si gratulovať, od tohto roka sa to však ďalej komplikuje. Nielen tým, že vývoz zmesového komunálneho odpadu nebude prebiehať každý týždeň, ale každý druhý, ale menia sa aj dni vývozu biologicky rozložiteľného odpadu.

Pomôckou pre mnohých môže byť import svojich termínov do vlastného online kalendára. Stačí mať Google-účet a na mestskej webovej stránke kliknúť na podstránku Mesto/Služby/Odpadové hospodárstvo (prípadne načítaním priloženého QR kódu), kde pri jednotlivých rajónoch sú uvedené linky na import termínov do svojho kalendára. Chýbajú iba pri vývoze TKO, kde prechod na dvojtyždňový zber môže priniesť isté zmeny. MsÚ prisľúbilo po ustálení situácie dodať rozpis termínov aj pre tento druh odpadu.

Dobrou správou je, že vývoz bioodpadu prebieha bez väčšej zimnej prestávky s prvým vývozom už v januári. To je tiež jeden z benefitov za to, že sa znížila frekvencia vývozu zmesového komunálneho odpadu.

Skutočnosť, že zmesový odpad bude odváňaný v dvojtyždňových intervaloch, niektorí obyvatelia vnímali ako dôvod k poklesu poplatkov za odpad. V skutočnosti, ak sa pozrieme na okolité či aj vzdialenejšie samosprávy, môžeme vidieť, že mnohé z nich už v minulom období prešli na dvojtyždňový zber – a tento rok zvyšovali poplatky. Počet zberov síce ovplyvňuje celkové náklady samosprávy na nakladanie s odpadom, avšak skôr okrajovo. Oveľa viac na ne vplývajú iné činitele, v rozhodujúcej miere množstvo vyprodukovaného odpadu na území obce a výrazne rastúca cena za uloženie odpadu na skládke.

Cenu o rok ďalej zvýši zákonná povinnosť mechanicko-biologickej úpravy odpadu, na ktorú sa samosprávy a skládky pripravovali už v minulom roku a náklady investované do vytvorenia podmienok museli premietnuť do cien a poplatkov napriek tomu, že vláda zavedenie povinnosti odložila o rok. V železovských pomeroch platí, že mesto nemuselo zvyšovať poplatok za odpad práve vďaka úprave intervalu vývozu zmesového komunálneho odpadu.

Ceny na skládkach ovplyvniť nedokážeme, množstvo produkovaného odpadu však áno. Najjednoduchšou cestou je zvýšenie podielu triedeného odpadu, za uloženie ktorého mesto nemusí platiť. Teoreticky ak by sme

dokázali vytriediť 100 % odpadu, nevznikal by zmesový komunálny odpad a za jeho odvoz a uloženie by sme nemuseli platiť nič. Vedúci oddelenia správy mestského majetku a služieb MsÚ Peter Haris však viackrát upozornil na to, že mnoho domácností triedi odpad nedostatočne alebo vôbec neseparuje, čím zvyšuje jednu z najvýraznejších nákladových položiek odpadového hospodárstva, a tým aj tlak na zvyšovanie poplatkov. Evidentné to je najmä pri rodinných domoch, stačí, keď sa prejdeme ulicami v deň zberu triedeného odpadu. „Ak domácnosť poriadne vytriedi svoj odpad, do čiernej nádoby sa dostane len jeho malá časť a dvojtyždňový zber úplne postačuje. Zníženie frekvencie vývozu síce zníži náklady, ale nie výrazne, je najmä formou motivácie občanov, ktorí doteraz nedostatočne triedili. Prax ukazuje, že to prináša dobré výsledky. Príkladov je viac, napríklad mesto Kolárovo, ktoré dvojtyždňový interval zaviedlo v roku 2022. Množstvo vyprodukovaného zmesového odpadu tým znížilo z 3277 na 2311 ton, čiže o 30 %,“ uvádza Peter Haris. Ďalším príkladom môžu byť Vrábľa, ktoré zaviedli dvojtyždňový zber v apríli 2023. „Zavedením zmeny frekvencie vývozu v rodinných domoch na 1x za 14 dní sa znížila produkcia TKO v týchto rajónoch o 27,6 %, čo v peňažnom vyčíslení znamená predpokladanú úsporu finančných prostriedkov za rok 2023 vo výške 35.000 eur. Za zodpovedný prístup pri triedení odpadu a predchádzanie vzniku odpadu patrí našim občanom veľké poďakovanie. Aj vďaka tomuto prístupu totiž mesto šetrí finančné prostriedky a nie je potrebné prijímať návrh na zvýšenie poplatku pre budúci rok,“ písali

vrábeľské mestské noviny na prelome rokov 2023/24.

Kým prechod na dvojtyždňový zber je prvým krokom motivácie občanov na intenzívnejšie triedenie odpadu, druhým krokom bude zavedenie váženia odpadu pri jeho odvoze a zmena štruktúry poplatku za odpad. „Predstava je taká, že v prípade

zavedenia systému na váženie odpadu by sme zaviedli dve kategórie poplatku. Po období merania a vyhodnotenia dát by sa stanovila hranica množstva vyprodukovaného TKO za rok, do dosiahnutia ktorej by občania platili iba základný poplatok. Produkcia nad touto hranicou by sa dorubila sadzbou za kg,“ dodáva vedúci oddelenia MMaS MsÚ. Týmto opatrením by občania boli priamo motivovaní k znižovaniu hmotnosti, čiže množstva vyprodukovaného odpadu. Zavedenie systému váženia stojí 30 až 40 tis. eur a položka bola zahrnutá do tohtoročného rozpočtu. (ik)

Verejne prístupný defibrilátor...

1→

AED je zdravotnícka pomôcka určená na odborné, ale aj laické poskytovanie prvej pomoci pri náhlom zlyhaní srdca. Jeho používanie je podľa informácií z webovej stránky mesta jednoduché, pomoc a pokyny poskytnú aj operátori na linke 155, na ktorú by sme mali pred použitím zavolať. Samotný prístroj je vybavený hlasovou navigáciou, ktorá záchrancu inštruuje krok za krokom.

Rozhodnutie zákonodarcov zabezpečiť sieť verejne dostupných defibrilátorov bola reakciou na fakt, že zlyhanie srdca je jedným z najviac rozšírených príčin úmrtia. Podľa článku Zdravotníckeho denníka zo začiatku tohto roka riaditeľ Operačného strediska Záchrannej zdravotnej služby Osama Al-Khaldi uviedol, že verejne dostupné defibrilátory výrazne zlepšujú pravdepodobnosť záchranu života pacientovi s náhlým zastavením krvného obehu. Dodal, že len za december minulého roka bol na Slovensku AED použitý v 72 prípadoch. Štatistiky uvádzajú, že použitím AED do 5 minút dokážeme maximalizovať šancu na záchranu postihnutého až na 75 %. Miera úspešnosti resuscitácie v EÚ sa pohybuje v rozmedzí od 9 do 61 %. (ik)

„Šťastný je človek, ktorý môže robiť Ja som bola veľmi šťastná”

Keď človek v strednom alebo staršom veku spomína na najdôležitejšie okamihy svojho života, v jeho spomienkach sa mihnú jeho blízki, príbuzní, priatelia, najšťastnejšie a samozrejme aj najsmutnejšie okamihy svojho života. Ožívajú tváre, ani po desaťročiach neblednúce pocity, myšlienky, slová a vety. Ak takýto pohľad späť urobí Železovčan, aj v jeho spomienkach sa pravdepodobne objaví tvár osoby, ktorá bola v rozhodujúcich chvíľach jeho života väčšinou nablízku. Pre mnohých bola touto osobou **Zuzana Kajtárová**, bývalá mestská matrikárka. Bola tou, pred ktorou si mnohí povedali svoje „áno“, pomenovali svoje dieťa, lúčili sa s rodičmi, blízkymi a ktorá bola akýmsi spojivom medzi týmito spomienkami. Viac ako dve desaťročia po odchode do dôchodku sa železovskými ulicami prechádza viditeľne obklopená láskou ľudí, ktorí sa zastavujú, pýtajú sa, rozprávajú svoje príbehy a želajú jej veľa zdravia. Vieme, že takáto pozornosť sa neposkytuje bezdôvodne a nedá sa ani vynútiť, len zaslúžiť. Ona si ju zaslúžila celoživotnou poctivou prácou, ochotou pomôcť a priateľským prístupom. Zhovárali sme sa s ňou o jej povolani, každodennom živote a pohľade na dianie vo svete.

Kedy ste odišli do dôchodku a ako plynú vaše súčasné dni?

– Na dôchodku som už takmer štvrtstoročie, od 1. januára 2001. Často opatrujem svoje vnúčatá. Milujem kvety, takže záhradkárčenie zaberá veľkú časť môjho voľného času. Veľa čítam, najmä beletriu a historické témy. Na poličke mám knihy v dvojrade, takže mám z čoho vyberať. Mojm

najobľúbenejším autorom je Mór Jókai, medzi moje najobľúbenejšie romány patria *Pýcha a predsudok* od Jane Austinovej a *Milovaný až po popravisisko* od Jókai. Mám rada aj Mikszátha, Móricza, Gárdonyiho. V televízii si pozriem turecké seriály, čo iné môže človek robiť počas dlhých zimných dní? Trávim nimi svoje dni, ale brazílske či mexické seriály nemám rada. Turecké seriály sú o každodennom živote. To, čo tam vidíme, sa môže stať komukoľvek a kedykoľvek. A vždy sledujem televízne noviny. Lúštim krížovky a často si spomínam na svoje detstvo.

Mali ste šťastné detstvo?

– Moje detstvo bolo chudobné, ale šťastné. Narodila som sa v auguste 1945 v Pastovciach v chudobnej roľníckej rodine. Mali sme tolko pôdy, aby sme nehladovali, ale nie dosť na dobrý život. Moji milujúci rodičia boli teda poľnohospodári, ale otec bol zručný aj iných oblastiach – vedel urobiť všetko od inštalácie elektriny až po zváranie či betónovanie plotov. Mám o 17 rokov staršiu sestru. Naša rodina bola v roku 1946 deportovaná do Čiech, ale neskôr, keď nám to povolili, sme sa vrátili domov a v 50. rokoch sme dostali späť aj občianstvo. Základnú školu som začala navštevovať v Pastovciach v roku 1951, chodila som tam do 5. triedy, do 6. až 8. triedy som chodila v Ipelškom Sokolci. Maturovala som na gymnáziu v Šahách v júli 1962. Po celý čas som mala výborný prospech, najradšej som mala matematiku a fyziku, ale aj literatúru, poéziu, veľa som čítala a zúčastňovala sa na recitačných súťažiach. Žiaľ, finančná situácia našej rodiny mi nedovolila pokračovať v štúdiu, otcov zdravotný stav sa natolko zhoršil, že mesačne dostával len nemocenské dávky 200 – 300 korún, čo nestačilo na moje štúdium.

Tak ste sa zamestnali a začali robiť prácu, ktorá vás naplňovala a stala sa vašim povolaním.

– Áno. Šťastný je človek, ktorý môže robiť to, čo miluje. Ja som bola veľmi šťastná a vždy som mala úsmev na tvári. V auguste 1962 som začala pracovať na Miestnom národnom výbore v Šalove ako administratívna pracovníčka. Tam som si aj urobila skúšky z matričnej agendy. Ľudí v Šalove som mala rada a oni mali radi mňa. Cítala som

sa tam dobre, ale prvé tri roky som musel dochádzať z Pastoviec, čo nebolo ľahké. Keď som sa potom vydala do Železoviec, odtiaľ som dochádzala 11 rokov. Na jeseň roku 1976 mi ponúkli prácu na Mestskom národnom výbore v Železovciach, kde sa uvoľnilo miesto matrikárky. Ponuku som prijala, pretože som mohla pracovať v mieste bydliska. Navyše si ma táto práca veľmi našla. Mala som rada ľudí, rada som sa s nimi rozprávala. Moja

vnučka z Budapešti si nedávno všimla, že aj teraz ma ľudia spoznávajú, majú ma radi, zastavujú ma na ulici a ja sa s nimi rada pohovárať tak ako kedysi. Mala som veľmi rada mladých ľudí, ani by som nespočítala, koľko mladých kolegýň som vždy s veľkou láskou zaučala. Dodnes sú mi za to vďačné. Keď si zalistujem vo svojej knihe spomienok, mám pocit, že som prežila spokojný a zmysluplný život.

Boli ste s ľuďmi v ich najšťastnejších a zároveň aj najbolestivejších chvíľach...

– V týchto momentoch som musela byť mimoriadne citlivá, pretože človek plný bolesti je veľmi zraniteľný. Zaznamenávala som údaje k civilným pohrebom a vždy som sa snažila riadiť podľa zásady „o mŕtvych len v dobrom“. Na pohreboch sa smútočnou rečou uzatvárala životná cesta človeka. Zaznamenané údaje som odovzdala autorovi smútočného prejavu. Ja som písala asi 10 % prejavov, zvyšok si písali samotní rečníci. V radostných chvíľach bolo zas skvelé radovať sa s ľuďmi. Na sobášoch som stretla mnoho vďačných ľudí. Istý čas si ľudia doslova žiadali dvojicu Dobrovický – Kajtárová na pohreby a sobáše. Zdalo sa, že im vyhovuje, ako vedíme obrady.

Samotná práca bola náročná?

– Musela som pracovať veľmi veľa, matričnú

to, čo miluje.

knihu som často vyplňala po nociach. Do roku 89 sa pozornosť sústreďovala na Nemocnica v Želiezovciach mala veľký ľudí, potom na peniaze. O starom zriadení obvod, ročne sa tu narodilo 400 – 500 detí, veľa ľudí v nemocnici zomrelo a sobášov bolo tiež oveľa viac ako dnes, občas aj 80 ročne. A boli roky, keď sme mali aj 50 civilných pohrebov. Okrem Želiezovci, Mikuly a Svodova patrili do obvodu aj Sikenica, Pesek, Kukučínov a Nýrovce.

Popri vedení matrik sme robili aj overovanie dokumentov a podpisov. Keď som sem prišla pracovať, robili sme 100 – 110 zápisov ročne, po zmene zriadenia ich bolo 4000. Bola to monotónna rutina, túto časť práce som nemala tak rada.

Snažila som sa pracovať čo najlepšie a pri pohľade späť môžem povedať, že tak moji nadriadení ako aj okresné a vyššie úrady si moju prácu vážili. Bola som aj vedúcou Zboru pre občianske záležitosti, organizovala som uvítania detí, sobáše a pohreby a za svoju prácu som dostala veľa ocenení a vyznamenaní. V roku 1995 pri príležitosti 100. výročia vedenia občianskych matrik som bola ministrom školstva ocenená ako najdlhšie slúžiaca matrikárika v regióne – matriku som viedla počas 33 z týchto 100 rokov. Získala som aj cenu primátora mesta a

Do roku 89 sa pozornosť sústreďovala na ľudí, potom na peniaze. O starom zriadení obvod, ročne sa tu narodilo 400 – 500 detí, veľa ľudí v nemocnici zomrelo a sobášov bolo tiež oveľa viac ako dnes, občas aj 80 ročne. A boli roky, keď sme mali aj 50 civilných pohrebov. Okrem Želiezovci, Mikuly a Svodova patrili do obvodu aj Sikenica, Pesek, Kukučínov a Nýrovce.

Kedy ste si to uvedomili?

– Keď sa v 90. rokoch za Mečiarovej vlády zaviedli do matričnej praxe opatrenia, ktoré sa nedali dodržať. Boli v rozpore s matričným zákonom. Veľmi ma to znepokojovalo a natoľko vyčerpávalo, že som sa už tešila na dôchodok. Vedela som, že to, čo sa nám vnucuje, nie je správne. Len jeden príklad: Narodilo sa nemanželské dieťa a po uznaní otcovstva sa matka vydala za otca dieťaťa. V takomto prípade sme nemohli zapísať, že sa matka vydala, ak sa však vydala za niekoho iného, nič tomu nebránilo. S matrikárkou v Leviciach sme sa dohodli, že budeme postupovať podľa starej praxe, aj keby nás mali za to potrestať. Nakoniec na to neprišli a nová vláda chybu napravila. Takýchto prípadov bolo niekoľko.

Chýbné a neúplné právne rámce však priniesli aj pocity úspechu. Po otvorení hraníc sa uzatvorilo veľa zmiešaných manželstiev. Mladí rómski muži zo Šaroviec alebo Kukučínova si priviedli poľské manželky. Tak sa rodili deti s dvojitém občianstvom, čo vyvolalo mnohé komplikácie. V tejto oblasti sme mali rôzne dohody s rôznymi krajinami, takže som si urobila tabuľku, podľa ktorej som sa mohla orientovať. Keď prišli z ministerstva urobiť

audit, boli prekvapení, ako mi to dobre funguje. Požiadali si o moju tabuľku, ktorú neskôr rozoslali všetkým matrikám v krajine ako pracovný nástroj.

Aké boli posledné roky pred odchodom do dôchodku?

– V tom čase som už bola obvodnou matrikárkou. Boli zriadené obvodné úrady a

mala som na starosti 12 matričných stredísk. Musela som kolegyné zaúčať všetkým novinkám, každý polrok ich kontrolovať a ak sa vyskytol nejaký problém, usmerňovala som ich telefonicky. Niektorí túto prácu dostali z politických dôvodov a veľa o nej nevedeli, aj v našom obvode. Samozrejme, aj na iných miestach, takže mi volali aj z Tlmáč alebo Štúrova, keď potrebovali pomoc. Ku koncu 90. rokov boli obvody opäť zrušené a ja som sa stala opäť mestskou matrikárkou.

Ako ste prijali zavedenie počítačov?

– Bola som z nich nadšená. Predtým som pri narodení dieťaťa musela vypisovať päť kópií cez kopíraky, to isté pri úmrtiach a svadbách, veľa som písala na stroji. Potom to stačilo napísať do počítača, stlačiť tlačidlo a vytlačiť raz vyplnený formulár na rôzne účely. Samozrejme, vyskytli sa aj problémy. V Želiezovciach žila turecká zmrzlinárska rodina Hajrulovcov. Po odsťahovaní mi napísali žiadosť o vydanie krstného listu pre dieťa. Pri vyhľadávaní ma počítač vyhodil zo systému a nepustil ďalej. Zavolali sme správcu, ale ani on nevedel tento problém vyriešiť. Zavolali sme teda výrobcovi a zistili sme, že slovo rula bolo heslom antivírusovej ochrany.

Ako ste dnes spriatelena s mobilným telefónom a internetom?

– Aj teraz mi visí na krku, nie je to síce smartfón, iba jednoduchý mobilný telefón. Mám aj tablet, som v kontakte so svojimi deťmi a vnúčatami cez Messenger. Internet používam zriedkavo, najčastejšie youtube. Nie som na ňom závislá a ani ho príliš nemám rada.

Čo si myslíte o tom, čo sa dnes deje vo svete?

– Nepáči sa mi to. Páči sa mi však postoj maďarskej vlády, ktorá vyzýva na mier či prímerie, pretože obetí každým dňom pribúda. Túto vojnu možno ukončiť len za stolom, nie na bojisku. Nakoniec sa aj tak nejako dohodnú. Vidím to tak, že to nie je iba vojna Ukrajiny a čakám na vývoj prezidentských volieb v USA. A ak sa Ukrajina správa k ruskej menšine ako k maďarskej, tak sa nečudujem, že sa to takto skončilo. Je veľmi zlé, že Rusi vojnu začali, ale vidím vzťahy medzi príčinou a následkami.

V poslednom čase vás v meste môžeme vidieť na zvláštnej mašine. Môžete nám predstaviť svoj dopravný prostriedok?

mnoho ďalších vyznamenaní.

Poznali ste obdobie pred rokom 1989 a pracovali aj v rokoch po ňom. Ako ste vnímali vtedajšie procesy počas práce na mestskom úrade? Ani nie tak z hľadiska politiky, ako skôr z hľadiska ľudských vzťahov.

– Zmenu som vnímala na celoštátnej úrovni.

„Šťastný je človek, ktorý môže...“

5→

– Operovali mi chrbticu, zasekol sa mi nerv. To mi poškodilo nohy. Nebolia príliš, je to skôr tupý pocit. Keby bola v meste každých 5 – 10 metrov lavička, mohla by som chodiť aj

peši, ale takto nie. Kvôli kolenu som nemohla sadnúť na bicykel, tak som sa rozhodla kúpiť si tento skúter. Kúpila som ho na internete so zľavou. Trvalo mi dva týždne, kým som sa ho naučil používať, ale som zaň veľmi vďačná, pretože sa s ním dostanem všade. Mám len jeden veľký problém, v Želiezovciach nie je chodník, na ktorom by som si neprehryzla jazyk. A keď vyjdem na cestu, motoristi mi ukazujú, aby som išla po chodníku. A ja im ukazujem späť, že po tomto chodníku by nedokázali jazdiť ani oni. Čínska štvrt má síce cyklotrasu, ale sú tam také úrovňové rozdiely, že si niekedy myslím, že sa podo mnou skúter rozpadne.

Inak sa cítite v poriadku?

– Mám päť vnúčat a nedávno sa mi narodilo štvrté pravnúča. Vidám ich pomerne často. Žiaľ, kvôli problému, ktorý som spomínala, obrábam už len polovicu

záhrady. Nejakú sa tam dostanem a potom sa už opriem o motyku. A zohnúť sa dokážem. Tento rok som si na sadenie semienok pozvala chlapca, sedela som na stoličke a len som ho inštruovala, ale kým prišlo na sadenie uhorky, tekvice, hrášku, štavela a papriky, zvládla som to sama. Mám lepšie aj horšie dni. Ale čo môžem chcieť vo veku 79 rokov? Hodina a pol v záhrade je pre zdravie veľmi potrebná. A aj keď so záhradkárčením raz prestanem, nikdy sa nevzdám starostlivosti o kvety. Mala som hluknate begónie, ktoré mi kvitli 40 rokov. Robí mi to radosť. Keď už nebudem vládnuť, popremýšľam o svojej situácii a rozhodnem sa, čo ďalej, veď nato mám na krku túto guľu. A keď už ani premýšľať nebudem môcť, moji potomkovia budú premýšľať za mňa. Našťastie mám dobrý zmysel pre humor, a to mi mnohé veci uľahčuje.

Ďakujem za rozhovor.

Ladislav Levický

Legendy a skutočnosť

Diela Franza Schuberta vo vzťahu k Želiezovciam

(Dokončenie.)

D 783 **16 Deutsche und zwei Ecosaisien für Klavier op. 33.** Dielo zložil v januári 1823 a júli 1824. V jednom rukopise je uvedené „Zeléz 1824 July“. Károly Kovács toto dielo neuvádza medzi dielami skomponovanými v Želiezovciach. Želiezovce, júl 1818. (Deutsch)

D 812 **Sonate in C für Klavier zu 4 Händen op. post. 140 („Grand Duo“).** Podozrenie, že toto dielo bolo zložené (aj) ako náčrt symfónie, potvrdil aj Robert Schumann. V roku 1855 ho Josef Joachim upravil pre orchester a v roku 1856 ho uviedol v hannoverskej opere. Želiezovce, jún 1824. (Deutsch)

D 813 **Acht Variationen über ein eigenes Thema in As für Klavier zu 4 Händen op. 35.** Schubert v liste bratovi (niekedy medzi 16. 5. a 18. 7.) píše: „Zložil som veľkú sonátu a variácie na fiktívnu (vlastnú) tému, obe pre 4 ruky.“ To isté oznámil Moritzovi von Schwindovi v auguste 1824. Tvrdenia v liste sa s najväčšou pravdepodobnosťou týkali skladieb D 812 a D 813. Želiezovce, koniec mája až polovica júla 1824. (Deutsch)

D 814 **Vier Ländler für Klavier zu 4 Händen.** Rukopis diela je datovaný „Zeléz 1824 July“. Želiezovce, júl 1824. (Deutsch)

D 815 **Gebet (Du Urquell aller Güte), op. post. 139.** Kvarteto (SATB) s klavírnym sprievodom. Text: Friedrich de la Motte Fouqué. Dielo si u Schuberta objednala grófka v čase, keď sa barón Schönstein

nachádzal v Želiezovciach. Na druhý deň si rodina kvarteto spoločne zaspievala. Barón Schönstein spieval tenorový part. Želiezovce, september 1824. (Deutsch)

D 816 **Drei Ecosaisien für Klavier.** Želiezovce, september 1824. (Deutsch)

D 817 **„Ungarische Melodie“ in h für Klavier.** Schubert túto skladbu spracoval aj v tretej časti D 818 (Allegretto). Želiezovce, 2. septembra 1824. (Deutsch)

D 818 **Divertissement à l'hongroise in g für Klavier zu 4 Händen op. 54.** Schubert v tejto skladbe spracoval všetky maďarské motívy, ktoré počul počas svojich dvoch želiezovských pobytov. Tretia časť (Allegretto) je úpravou skladby D 817. Za skladbu dostal Schubert od vydavateľstva Artaria 300 forintov. (Podľa baróna Schönsteina maďarskú ľudovú pieseň, ktorá je jednou z tém divertimenta, spievala v kuchyni kaštiela jedna z pomocných kuchárov. Schubert, keď si ju všimol, dlho si melódiu pospevoval, potom si ju zapísal.) Dielo venoval Katharine von Lászny. Želiezovce, jeseň 1824. (Kovács, Deutsch)

D 819 **Six Grandes Marches für Klavier zu 4 Händen op. 40.** Schubert venoval dielo svojmu lekárovi dr. Bernhardtovi. Piata časť sa neskôr stala známou ako „Trauermarsch“ (Smútočný pochod). Želiezovce, 1818 alebo 1824. (Deutsch)

D 820 **Sechs Deutsche für Klavier.** Rukopis zostal vo vlastníctve Karolíny Esterházy. Aj tento fakt dokazuje, že Schubert

napísal toto dielo v Želiezovciach. Želiezovce, október 1824. (Deutsch)

D 821 **Sonate in A für Arpeggione und Klavier.** O. E. Deutsch ju nezaraďuje medzi želiezovské skladby. Pojem „arpeggione“ nebol vo vtedajšej muzikológii známy. Pravdepodobne ide o Schubertovo dielo a rozumie sa ním šesťstrunové violončelo podobné gitare alebo „guitare d'amour“. Neexistuje spoľahlivý záznam o tom, že by bola napísaná v Želiezovciach. ?, november 1824. (Kovács, Kiemle)

Skladby venované grófovi Jánovi Karolovi Esterházymu (piesne z op. 8):

D 516 **Sehnsucht (Der Lerche wolkennahe Lieder), op. 8, 2.** Lied na text Johanna Mayrhofera (1816?)

D 539 **Am Strome, op. 8, 4.** Lied na text Johanna Mayrhofera. Marec 1817.

D 586 **Erlafsee, op. 8, 3.** Lied na text Johanna Mayrhofera. September 1817.

D 702 **Der Jüngling auf dem Hügel, op. 8, 1.** Lied na text Heinricha Hüttenbrennera. November 1820.

Diela venované Karolíne Esterházy:

D 795 **Die schöne Müllerin, op. 25.** piesne 7, 8 a 9: **Ungeduld, Morgengruß, Des Müllers Blumen.** Október a november 1823.

D 940 **Fantasie in f für Klavier zu 4 Händen op. 103.** Január až apríl 1828.

Géza Horváth

Vyhodnotili čitateľskú súťaž Dobšinského posolstvo / Mezei bokréta 2024

Dňa 19. decembra 2024 sa v Mestskej knižnici V Želiezovciach uskutočnilo slávnostné vyhodnotenie čitateľskej súťaže „Dobšinského posolstvo“ / „Mezei bokréta“

2024, ktorá každoročne motivuje deti k objavovaniu čarovného sveta kníh. Podujatie sa konalo za prítomnosti detí, ich rodičov, resp. starých rodičov. Ocenení boli najlepší čitatelia, ktorí v uplynulom roku prečítali najviac kníh. Deti si prevzali diplomy a hodnotné ceny, ktoré symbolizovali ich úsilie a lásku ku knihám. Vyhodnotenie čitateľskej súťaže malo ešte jedno príjemné prekvapenie. Svojou nečakanou návštevou nás poctila právnučka spisovateľa Csontos Vilmosa, ktorého meno nesie aj maďarská časť čitateľskej súťaže. Zároveň vyslovila svoju vďaku za to, že si takýmto pekným spôsobom uctieame pamiatku jej pradedu.

V rámci rozprávkového workshopu mali deti možnosť ukázať svoju kreativitu a vytvoriť výtvarné diela, ktoré zobrazovali motívy nielen z príbehov Pavla Dobšinského, resp. Csontos Vilmosa, ale aj z najobľúbenejšej knihy, ktorú prečítali.

Každý obrázok bol svojím spôsobom oknom do detskej fantázie, ktorá dokázala prepojiť literatúru s výtvarným umením. Vianočný čas sa tak stal nielen obdobím darčiekov, ale aj časom, kedy sa opäť potvrdilo, že čítanie a tvorivosť môžu byť krásnym darom, ktorý obohacuje deti aj ich rodiny.

V rebríčku najúspešnejších čitateľov 25. ročníka súťaže sa na prvých troch miestach umiestnili – v súťaži **Dobšinského posolstvo**: 1. Eliška Žiaková (37 prečítaných kníh), 2. Mira Hovánová (34 prečítaných kníh), 3. Ema Vargová (33 prečítaných kníh). V súťaži **Csontos Vilmos – Mezei bokréta**: 1. Adam Balázs (28 prečítaných kníh), 2. Dominika Melišková (18 prečítaných kníh), 3. Natália Zsigmondová (15 prečítaných kníh).

Výhercom srdečne blahoželáme, zároveň ďakujeme za pekné ilustrované príbehy v pamätných knihách, ktoré vytvorili a prajeme množstvo nezabudnuteľných chvíľ strávených pri čítaní. (MsK)

Človek na orbite 2024

Téma „Človek na orbite“ nie je len o technických detailoch alebo o raketách a vesmírnych staniách. Je o snoch, o víziách a o tom, ako deti vidia svet okolo seba. Vo vlaňajšom 12. ročníku súťaže nám odovzdali spolu 105 výtvarných prác. V 5 vyhlásených kategóriách 4-členná odborná porota ocenila spolu 19 prác. Deti nám ukázali svojský pohľad na vesmír, orbitu Zeme, aké dobrodružstvá, výzvy a krásy by sme zažili, keby sme sa stali astronautmi, ktorí putujú po vesmíre. Pracovníci tekovskej hvezdárne pripravili zaujímavú audiovizuálnu prezentáciu o živote na orbite – vesmírnej stanici ISS.

Všetkým víťazom srdečne gratulujeme a prajeme, aby ich sny a ambície rástli tak, ako rástla aj ich fantázia pri tvorení.

Zoznam ocenených

I. kategória Materské školy: 1. Mia Kokošková, 5 rokov, MŠ Hopsasa, názov práce: *Lajka na potulkách*; 2. Nina Dubová, 5 rokov, MŠ Hopsasa, *Prvý kontakt*; 3. Ema Vargová, 6 rokov, MŠ Lienka.

II. kategória ZŠ 1. – 4. ročník: 1. Dominik Majtán, 4. B, ZŠ

Želiezovce, *Tajomný a úchvatný vesmír*; 2. Thobias Zerinvári, 3. C, ZŠ Želiezovce; 3. Bence Mihály Kmotrica, 4. A, ZŠ s VJM.

III. kategória ZŠ 5. – 9. ročník: 1. Dóra Nyustyin, 8. ročník, ZŠ s VJM, *Tma, ticho*; 2. Abigél Csomor, 5. ročník, ZŠ s VJM; 2. Rebeka Potocká, 8. ročník, ZŠ s VJM; 3. Michaela Šonkolová, 12 rokov, ZŠ Želiezovce; 3. Laura Gőbölös, 8. ročník, ZŠ s VJM, *Planéty*.

II. kategória ZŠ 1. – 4. ročník – priestorové práce: 1. Hanna Tóthová, 3. B, ZŠ s VJM, *Slnecná sústava*; 2. Peter Nagy, 4. B, ZŠ Želiezovce; 3. Dominik Sivák, 3. B, ZŠ s VJM, *Slnecná sústava*.

IV. kategória ZUŠ: 1. Lara Hasznosová, 10 rokov, ZUŠ F. Schuberta; 2. Ella Rose Kaszmán, 11 rokov, ZUŠ F. Schuberta; 3. Tereza Nováková, 11 rokov, ZUŠ F. Schuberta.

Cena Tekovskej hvezdárne v Leviciach: Natalie Šál, 4. B, ZŠ Želiezovce.

Cena Mestskej knižnice Želiezovce: Zsófia Lojda, 5. ročník, ZŠ s VJM, *Na výlete*.

(MsK)

Opäť pribúdajú čierne skládky

Kým v uplynulých rokoch sa v Želiezovciach darilo likvidovať viacero nelegálnych skládok odpadu a vo väčšine prípadov predchádzať vzniku nových, v uplynulom období sa situácia začína radikálne zhoršovať. Množia sa prípady vysypaných smetí pozdĺž príjazdových ciest, vznikajúcich čiernych skládok odpadu najmä, ale nielen v extraviláne mesta. Podľa Mestskej polície ide o dopad zvyšovania poplatkov za odpad a znižovania frekvencie vývozu, pričom nejde primárne o Želiezovčanov. Smeti v značnej miere privádzajú do želiezovského chotára občania okolitých obcí. Mestská polícia v Želiezovciach žiada občanov o súčinnosť v odhaľovaní takéhoto nezákonného konania a zároveň vyhlasuje v tejto oblasti nekompromisný postoj. Ten sa prejavil už počas januára, kedy MsP odhalila producentov niekoľkých nelegálnych skládok odpadu, pochádzajúcich z blízkej obce. Po ich usvedčení museli svoj odpad pozbierať a zákonne odovzdať na skládke. Tému odpadu sa budeme venovať aj ďalších číslach našich novín. (ik)

Nové hviezdy Želiezoviec, nutrie

V potoku Vrbovec vedľa Čínskej štvrte sa nedávno objavili roztomilé stvorenia. Jedna, neskôr stále viac rodín nutrií sa presťahovalo do okolia pešieho mosta, čo si rýchlo všimli aj miestni obyvatelia. Tieto milé hlodavce priateľsky čuchajú, obhrýzajú na brehu, plávajú v potoku, očividne neznepokojené živým záujmom ľudí. A záujemcov nie je málo – čoraz viac ľudí ich navštevuje, ba dokonca často aj kŕmi.

Ale čo sú vlastne títo noví návštevníci zač a ako sa sem dostali? Na prvý pohľad ich každý považuje za vydry alebo bobry, čo síce nie je ďaleko od pravdy, ale identifikácia predsa nie je úplne správna. Tieto milé chlpaté stvorenia sú totiž riečne nutrie. V maďarskom jazyku sa im hovorí aj menej lichotivo bobrie potkany. Tento názov si vyslúžili kvôli chvostu, ale aj všeživosti a odolnosti.

Nutria patrí medzi najväčšie hlodavce na svete, jej dĺžka tela dosahuje 40 – 70 centimetrov, k čomu sa pridáva približne 30 centimetrov dlhý valcovitý chvost. Priemerná hmotnosť jedinca je 6 – 8 kilogramov. Žijú pri menších či väčších vodných tokoch, jazerách a močiarioch, kde si v brehoch vyhrabávajú svoje úkryty. Sú to výborní plavci a v prípade nebezpečenstva sa okamžite uchýlia do vody, pričom sa nikdy príliš nevzdávajú od bezpečia vodného prostredia. Na súši sa pohybujú trochu nešikovne na svojich krátkych nohách.

Nie sú to príliš inteligentné zvieratá, veľmi ľahko sa chytia do pasce. Okrem človeka ich nič neohrozuje, iba ak šakal zlatý alebo väčšie túlavé psy môžu predstavovať potenciálne nebezpečenstvo. Napriek tomu vďaka svojim ostrým rezákom a značnej mohutnosti sa dokážu efektívne brániť.

Hoci sa nutriám darí veľmi dobre nielen v Želiezovciach, ale aj v celej Európe, nie sú tu pôvodným druhom. Naopak, ochrancovia prírody ich považujú za invazívny druh.

Ich pôvodné prirodzené prostredie je v juhoamerickej Patagónii. A kto si myslí, že cez Atlantický oceán preplávali samy,

mýli sa. Bol to človek, kto ich priviezol do Európy, pretože ich kožušina bola mimoriadne cenená.

Svoje pomenovanie dostali od španielskych dobyvateľov, keďže „nutria“ v španielčine znamená vydra. Kvôli chutnému mäsu a

kvalitnej kožušine boli veľmi cenené.

V 19. a 20. storočí vznikali farmy na chov nutrií, z ktorých sa niektoré jedince prirodzene dostali na slobodu.

Títo „utečenci“ sa však výborne prispôsobili miestnym podmienkam (ako vieme z filmu Jurassic Park, príroda si vždy nájde svoju vlastnú cestu). Preto nie je prekvapením, že roztomilé „migrantské“ bobry doslova zaplavili Európu a ako to u invazívnych druhov býva, vytláčajú pôvodných príbuzných a ďalšie druhy, čím narušujú prirodzenú rovnováhu ekosystému flóry a fauny.

Nemali by sme ich však považovať za príliš škodlivé. Bežní ľudia si ani nevšimnú, že spásajú chránené rastliny, narušajú hniezda vtákov atď.

Riešenie problému by sme mali prenechať odborníkom na ochranu prírody. Najmä ak sa pozrieme na úsek Hrona pri Želiezovciach, ktorý bol zničený vodnou elektrárnou a odstránením priehrady. Najväčším nepriateľom prírody teda nie sú tieto malé chlpaté stvorenia, ale my, ľudia...

Ākos Csonka

foto: Kristián Opavský

Zsombor Bence Juhász prvým trvalým držiteľom Zlatej ostrohy zo Slovenska

V priebehu januára sme sa oboznámili s radostnou správou o želiezovskom úspechu v oblasti ľudového tanca. Na 27. maďarskom festivale sólového ľudového tanca v Békéscsabe bol želiezovský rodák Zsombor Bence Juhász ocenený trvalou Zlatou ostrohou. Jeho partnerka Júlia Paput získala trvalú Zlatú perlu. Tieto trvalé ocenenia sa udeľujú tanečníkom, ktorí trikrát získali ocenenie Zlatá ostroha, resp. v ženskej kategórii Zlatá perla. Zsombor Bence Juhász je prvým tanečníkom zo Slovenska, ktorý toto prestížne ocenenie získal. Prvú Zlatú ostrohu získal v roku 2021, druhú v roku 2023. Pre Zsombora, ktorý je popri tanci aj choreografom a

vynikajúcim cimbalistom, to nebol prvý významný úspech. Okrem tanečných a hudobných ocenení z rôznych súťaží, odborných prehliadok a festivalov získal v roku 2023 aj ocenenie Mladý majster ľudového umenia. K jeho najnovšiemu úspechu mu aj v mene našich čitateľov blahoželáme!

(ik, foto: FB - JJBZs)

* Šport *

Školské šachové majstrovstvá oslavujú 20 rokov

Na našej škole od roku 2004 každoročne organizujeme školské šachové majstrovstvá (neuskutočnil sa iba v rokoch 2020 a 2021 z dôvodu covidových obmedzení). Šachové majstrovstvá sme začali organizovať

z podnetu Jána Machníka a Árpáda Nagya, neskôr vznikol aj šachový krúžok pod vedením Petra Kötelessa.

Naši šachisti sa v tomto období popri školských šachových majstrovstvách

zúčastňovali regionálnych, okresných, krajských aj medzinárodných súťaží. Dosiahli na nich tieto najvýznamnejšie výsledky:

Gabriela Meliska: Študentská olympiáda Dunajská Streda, celoštátne kolo (2014)

– 1. miesto, Celomaďarské študentské majstrovstvá v šachu, Pécs, finále Karpatskej kotliny (2014) – 3. miesto, školské šachové majstrovstvá, 2013, 2014 – 1. miesto.

Jozef Repka: školské šachové majstrovstvá, 2015, 2016, 2017 – 1. miesto.

Tamás Kaszmán: školské šachové majstrovstvá, 2019 – 1. miesto, majstrovstvá okresu v šachu, 2019 – 3. miesto.

Viktória Kozák: majstrovstvá okresu v šachu, 2024 – 3. miesto.

Kristián Raj: školské šachové majstrovstvá, 2024 – 1. miesto, majstrovstvá okresu v šachu, 2024 – 3. – 4. miesto, Celomaďarské študentské majstrovstvá v šachu, Komárno, celoštátne finále – 3. miesto

V roku 2024 sa Viktória Kozák a Kristián Raj po okresnom finále prebojovali do krajského kola, kde sa ako družstvo školy umiestnili medzi školami kraja na 5. mieste.

ZŠ s VJM Želiezovce

Aj tento rok sa uskutočnil tradičný novoročný halový volejbalový turnaj

V Želiezovciach má volejbal dlhoročnú tradíciu aj napriek tomu, že tento šport sa tu nikdy nehral na profesionálnej úrovni, na rozdiel od hádzanej, ktorá však v meste nezanechala trvalú tradíciu.

Amatérski volejbalisti zo Želiezoviec sa okrem radosti z hry občas snažia obohatiť

športový život mesta organizovaním turnajov, či už na pieskových plážových ihriskách alebo v športovej hale. Tohtoročný zimný halový volejbalový turnaj sa uskutočnil 11. januára, kde okrem domácich tímov nechýbali ani hráči z Veľkých Ludiniec, Štúrova,

Nových Zámkov, Pribety a Levíc. Celodenný turnaj priniesol napínavé súboje, na konci ktorých sa na najvyšší stupienok víťazov postavili hráči klubu Štúrovčatá, posilnení hráčmi z Nových Zámkov. Strieborná medaila putovala do Veľkých Ludiniec a 3. miesto si vybojoval tím Dupetky z Levíc.

„Sme veľmi radi, že sa nám aj tento rok podarilo zorganizovať tento turnaj. Opäť panovala skvelá atmosféra a videli sme mimoriadne kvalitné zápasy. Aj keď je niekedy ťažké sa stretnúť na tréningoch, považujeme za dôležité ukázať, že volejbal má v Želiezovciach svoju tradíciu. Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli k zorganizovaniu a úspechu turnaja. Gratulujeme všetkým účastníkom a víťazom,“ uviedol Attila Dudás, jeden z hlavných organizátorov turnaja.

Ákos Csonka

Harmonogram vývozu triedeného odpadu na rok 2025

Zo Svodova a z Mikuly v dňoch:

24. februára, 24. marca, 14. apríla, 26. mája, 23. júna, 14. júla, 25. augusta, 22. septembra, 20. októbra, 24. novembra a 15. decembra.

Z ulíc Záhradná, Hurbanova, Poľná, Fr. Kráľa, Orgovánová, Gorkého, Krátka, Tichá, Pionierska, Kossuthova, Kherndlova, Sacherova, Potočná, Vrbová, Školská, Štúra, Jesenského, SNP /časť Želiezovce/, Jarmočná a Cintorínska: 25. februára, 25. marca, 15. apríla, 27. mája, 24. júna, 15. júla, 26. augusta, 23. septembra, 21. októbra, 25. novembra a 16. decembra.

Z ulíc kpt. Nálepku, Ružová, Mierová, Železničná, Hviezdoslavova, Adyho, Dózsova, Fučíkova, Schubertova, Úzka, Trzná, Petófiho, Lipová, Nezábudková, Brezová, Agátová, Tulipánová, Narcisová, Rozmarínová, Nová, Poštová, Sládkovičova, Jilemnického, Hronská, Jókaiho, Zlatnícka a Komenského 35.:

26. februára, 26. marca, 16. apríla, 28. mája, 25. júna, 16. júla, 27. augusta, 24. septembra, 22. októbra, 26. novembra a 17. decembra.

Z obchodov:

27. a 28. februára, 27. marca, 17. apríla, 29. a 30. mája, 26. a 27. júna, 17. a 18. júla, 28. augusta, 25. a 26. septembra, 23. a 24. októbra, 27. a 28. novembra a 18. decembra.

Harmonogram vývozu bioodpadu na rok 2025

Od januára 2025 sa zavedie pravidelný zber BIOLOGICKÝ ROZLOŽITEĽNÉHO KOMUNÁLNEHO ODPADU, zber sa uskutoční každý druhý týždeň bez zimnej prestávky, podľa nasledovného harmonogramu:

KAŽDÝ PÁRNY TÝŽDEŇ – Streda

Adyho, Dózsova, Fučíkova, Hviezdoslavova, Kpt. Nálepku, Mierová, Nemocničná, Garáže-Komenského, Ružová, Železničná, Agátová, Brezová, Cintorínska, Hronská, Jarmočná, Jilemnického, Jókaiho, Komenského, Lipová, Narcisová, Nová, Nezábudková, Petófiho, Poštová, Rozmarínová, Sládkovičova, Schubertova, Tulipánová, Trzná, Úzka, Zlatnícka, SNP (od 1-50) Želiezovce, Veľký Dvor, Karolína, Rozina, Jarok.

KAŽDÝ PÁRNY TÝŽDEŇ – ŠTVRTOK

F. Kráľa, Gorkého, Hurbanova, Kherndlova, L. Štúra, Kossuthova, Orgovánová, Krátka, Potočná, Tichá, Pionierska, Poľná, Sacherova, Záhradná, Jesenského, Školská, Vrbová, Mikula, SNP (od 51), Svodov.

Kronika - Krónika

Sľúbili si vernosť – Húšéget esküdtek

-

Opustili nás – Elhunytak

Mária Nagyová	(vo veku 92 rokov)
Július Fitos	(vo veku 87 rokov)
Judita Urbanová	(vo veku 96 rokov)
Eva Kámán	(vo veku 45 rokov)
Marian Nagy	(vo veku 49 rokov)

Az osztályozott hulladék elszállításának 2025-ös ütemterve

Szódóról és Mikoláról:

február 24-én, március 24-én, április 14-én, május 26-án, június 23-án, július 14-én, augusztus 25-én, szeptember 22-én, október 20-án, november 24-én és december 15-én.

A Kert, Hurban, Mező, Fr. Král, Orgona, Gorkij, Rövid, Csendes, Úttörő, Kossuth, Kherndl, Sacher, Pataktarti, Fűzfa, Iskola, Štúr, Jesenský, SNP (a zselízi rész), Vásár és a Temető utcákból:

február 25-én, március 25-én, április 15-én, május 27-én, június 24-én, július 15-én, augusztus 26-án, szeptember 23-án, október 21-én, november 25-én és december 16-án.

A Nálepka, Rózsa, Béke, Vasút, Hviezdoslav, Ady, Dózsa, Fučík, Schubert, Piac, Hársfa, Nefelejcs, Nyírfá, Akácfa, Tulipán, Nárcisz, Rozmaring, Új, Posta, Sládkovič, Jilemnický, Garam, Jókai, Ötvös utcákból és a Szoroskából:

január 29-én, február 26-án, március 26-án, április 16-án, május 28-án, június 25-én, július 16-án, augusztus 27-én, szeptember 24-én, október 22-én, november 26-án és december 17-én.

Az üzletekből:

január 30-án és 31-én, február 27-én és 28-án, március 27-én, április 17-én, május 29-én és 30-án, június 26-án és 27-én, július 17-én és 18-án, augusztus 28-án, szeptember 25-én és 26-án, október 23-án és 24-én, november 27-én és 28-án és december 18-án.

A biohulladék elszállításának 2025-ös ütemterve

2025-ben bevezetésre kerül a biohulladék rendszeres elszállítása, amely kéthetente lesz, téli megszakítás nélkül.

MINDEN PÁROS HÉTEN – SZERDÁN

Ady u., Dózsa u., Fučík u., Hviezdoslav u., Nálepka u., Béke u., Kórház u., Garázsok-Komenský u., Rózsa u., Vasút u., Akác, Nyírfá u., Temető u., Garam u., Vásár u., Jilemnický u., Jókai u., Komenský u., Hársfa u., Nárcisz u., Új u., Nefelejcs u., Petófi u., Posta u., Rozmaring u., Sládkovič u., Schubert u., Tulipán u., Piac u., Szoroska, Ötvös u., Sznf (1–50, Zselíz), Nagypusztá, Karolina, Rozina, Árokmajor.

MINDEN PÁROS HÉTEN – CSÜTÖRTÖKÖN

F. Král u., Gorkij u., Hurban u., Kherndl u., L. Štúr u., Kossuth u., Orgona u., Rövid u., Patak u., Csendes u., Úttörő u., Mező u., Sacher u., Kert u., Jesenský u., Iskola u., Fűzfa u., Mikola, Sznf (51-től, Mikola), Szódó.

Želiezovský spravodajca

Mesačník mesta Želiezovce. Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce, IČO: 00 307 696

Číslo registrácie: EV 3292/09, ISSN 1338 9327

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth (maď.), Mgr. Jozef Meliska (slov.)

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: Tlačiareň MERKUR, s.r.o., Nové Zámky

Názory uverejnené v novinách nemusia odzrkadľovať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Zselíz város havilapja. Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata,

Nyilvántartási szám: 00 307 696

Lapnyilvántartási szám: EV 3292/09, ISSN 1338-9327

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztő: RNDr. Horváth Géza (magy.), Mgr. Jozef Meliska (szlov.)

Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70,

e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: MERKUR Kft., Érsekújvár

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

KULT MINOR *Knihy sú z projektu **Spomaľ a vychutnať si svoju knihu** - **Lassíts és élvész a könyvet**. Realizované s finančnou podporou Fondu na podporu kultúry národnostných menšín.*

* Sport *

20 éves az iskolai sakkbajnokság

Iskolánkban 2004 óta rendszeresen megrendezzük az iskolai sakkbajnokságot (csak a covid miatt maradt el 2020-ban és 2021-ben). A sakkversenyeket Machník Ján

és Nagy Árpád kezdeményezésére rendeztük meg, később iskolai sakk-szakkör is alakult Köteles Péter vezetésével. Sakkozónk az iskolai sakkbajnokságokon

kívül regionális, járási, kerületi, nemzetközi versenyekre is eljutottak. A legkiemelkedőbb eredményeket elérő sakkozónk az eltel időszakban:

Meliska Gabriella: Diákolimpia, Dunaszerdahely, országos döntő (2014) – 1. hely, Összmagyar Diák bajnokság, Pécs, Kárpát-medencei döntő (2014) – 3. hely, iskolai sakkbajnokság, 2013, 2014 – 1. hely.

Repka József: iskolai sakkbajnokság, 2015, 2016, 2017 – 1. hely.

Kaszmán Tamás: iskolai sakkbajnokság, 2019 – 1. hely, járási sakkbajnokság, 2019 – 3. hely.

Kozák Viktória: járási sakkbajnokság, 2024 – 3. hely.

Raj Krisztián: iskolai sakkbajnokság, 2024 – 1. hely, járási sakkbajnokság, 2024 – 3-4. hely Összmagyar Diák bajnokság, Komárom, országos döntő – 3. hely.

2024-ben **Kozák Viktória** és **Raj Krisztián** a járási döntő után bekerültek a kerületi döntőbe is, ahol a kerület iskolái közül csapatversenyben az 5. helyet szerezték meg.

(MTNY AI Zselíz)

Idén is megtartották a hagyományos újévi teremröplabda-tornát

Régóta nagy hagyománya van a röplabdázásnak Zselízen, annak ellenére, hogy professzionális szinten sosem üzték itt ezt a sportot, míg a kézilabdázást igen, mégse vált az utókor számára hagyománnyá.

A zselízi amatőr röplabdások a játék öröme

mellett időnként tornák szervezésével is igyekeznek gazdagítani a város sportéletét, hol homokos borítású strandpályán, hol a sportcsarnokban. Az idei téli szezon teremröplabda-tornáját január 11-ére szervezték meg, ahol a helyiek mellett

nagyölvédi, párkányi, érsekújvári, perbeti és lévai csapatok, illetve játékosok is képviseltették magukat. Az egész nap tartó meccsek kiélezett küzdelmeket eredményeztek, amelynek eredményeként végül a dobogó legmagasabb fokára az érsekújváriakkal kiegészült párkányi Štúrovčatá állhatott fel. Az ezüstérem ezúttal Nagyölvédre került, míg a harmadik helyet a lévai Dupetky csapat vívta ki magának.

„Nagyon örülünk, hogy sikerült megszerveznünk idén is ezt a tornát. Ezúttal is nagyon jó hangulatban telt az esemény és kimondottan színvonalas mérkőzések zajlottak. Bár néha nehezen jövünk össze az edzésekre, de fontosnak tartjuk, hogy megmutassuk ennek a sportnak is van hagyománya Zselízen. Köszönjük mindenkinek, aki hozzájárult a torna létrejöttéhez és sikeréhez. Gratulálunk minden egyes résztvevőnek és győztesnek egyaránt” – mondta el Dudás Attila, a torna egyik főszervezője.

Csonka Ákos

Zselíz új sztárjai, a hódító hódok

Aranyos lények jelentek meg nemrégén Zselízen a Sári-patakban a Kínai lakótelep mellett. Egy, majd egyre több nutriacsalád költözött a gyaloghíd környékére, amire hamar felfigyeltek a környéken lakók is. A cuki rágcslók barátságosan szaglásznak, majszolgatnak a parton, úszkálgatnak a patakban, láthatóan nem zavartatva magukat az ember élénk figyelmétől. Érdeklődőkből pedig nincs hiány, egyre többen és többen járnak őket látogatni, sőt nem ritka esetben etetni is.

De vajon kik is ezek a jóvevények és hogy kerültek ide? Kapásból mindenki vidrának vagy hódnak mondja őket, amivel – bár nem állnak messze a valóságtól –, mégsem teljesen helytálló a beazonosítás.

A kedves bundások ugyanis nutriák, azaz mocsári hódok, vagy kevésbé imponáló nevük szerint hódpatkányok. Utóbbi nevüket a patkányokhoz hasonló farkukról és mindenevőségükről, szívósságukról kapták.

A hódpatkány a világ legnagyobb rágcslói közé tartozik, testhossza 40-70 centiméter, amit növel egy nagyjából 30 centi hosszú hengeres fark. Átlagos súlya 6-8 kilogramm. Kisebb-nagyobb vízfolyások, tavak, mocsarak mentén él a partfalba ázott járataiban. Kiváló úszó, veszély esetén a vízbe menekül, és soha nem is távolodik el nagyon a biztonságot nyújtó közegtől, a part menti sávban táplálkozik. A szárazföldön kissé esetlenül mozog rövid lábain.

Nem túl intelligens állat, nagyon könnyű csapdába ejteni. Ettől függetlenül az emberen kívül mástól nem kell tartania, legfeljebb az aranyakáltól, vagy nagyobb testű kóbor kutya számára lehet potenciális préda. Viszont még így is veszélyes lehet, a nutria ugyanis agresszíven, nagy termete, de főleg veszélyes metszőfogai segítségével igen eredményesen tud védekezni.

Bár nagyon jól érzik magukat mind Zselízen, mind úgy általában Európában, messzemenően nem őshonos faj errefelé, sőt a környezetvédelem invazív fajnak tartja.

Eredeti, természetes lakóhelyük a dél-amerikai Patagónia. De téved, aki azt hiszi,

hogy maguktól szeltek át az Atlanti-óceánt. Bizony, mi emberek hurcoltuk be őket Európába, ugyanis prémjük különösen értékesnek számít.

Nevét is a spanyol hódítóktól kapta, a nutria ugyanis spanyolul vidrát jelent. Jó ízű húsa és kiváló minőségű préme miatt nagy becsben tartották.

Ezért a 19–20. század során sorra jöttek létre a mesterséges szőrmefarmok, ahonnan

természetesen szöktek el egyedek.

A szökevények pedig köszönték szépen, jól alkalmazkodtak a helyi viszonyokhoz (a Jurassic Park c. filmből tudjuk, hogy a természet mindig utat tör magának). Így nem meglepő, hogy a kedves „migráns” hódok is gyakorlatilag elárasztották Európát és jól érezve magukat, invazív fajhoz szokásos módon űzik el az őshonos rokonaikat és barátaikat, felborítva ezzel a flóra és fauna ökoszisztéma természetes egyensúlyát.

Persze azért túlságosan kártékony viselkedésre részükről nem szabad gondolnunk. Laikusok gyakorlatilag észre sem veszik, lelegetik a védett növényeket, zavarják a madarak költőhelyeit stb., így önkéntes önbíráskodástól és partizánkodástól óva intünk mindenkit.

A probléma megoldását jobb, ha a környezetvédő szakemberekre hagyjuk. Főleg, ha végignézzünk a Garam Zselíz melletti szakaszán, ahogy azt tönkretették a vízerőművel és a gát elbontásával. Bőven nem a kis prémes lények a legkártékonyabbak a természetre, hanem mi, emberek...

Csonka Ákos, fotó: Opavský Krisztián

Juhász Bence Zsombor az első felvidéki Örökös Aranysarkantyús táncos

Január során ismét kiemelkedő zselízi néptánc-sikerről értesültünk. A Békéscsabán megrendezett 27. országos szőlőtáncfesztiválon Juhász Bence Zsombor és párja, Paput Júlia Örökös Aranysarkantyús táncos, ill. Aranygyöngyös táncos díjban részesültek.

Az örökös díjat azok a táncosok kaphatják meg, akik háromszor nyerik el az Aranysarkantyús, illetve a női mezőnyben az Aranygyöngyös díjat. A zselízi származású Juhász Bence Zsombor az első felvidéki táncos, akinek sikerült elnyernie a rangos díjat. Az első 2021-ben, a második 2023-ban érdemelte ki.

Nem ez volt a koreográfusként és kiváló cimbalmosként is tevé-

kenyedő Zsombor első kiemelkedő sikere. Különböző versenyeken, szakmai szemléken és fesztiválokon szerzett táncos és zenei elismerések mellett 2023-ban a Népművészet Ifjú Mestere díjat is elnyerte. Legújabb sikeréhez olvasóink nevében is gratulálunk!

(ik, fotó: FB - JBZs)

A Dobšinský hagyatéka/Mezei bokréta 2024 olvasóverseny értékelése

December 19-én a Zselízi Városi Könyvtárban kiértékeltek a Dobšinský hagyatéka/Mezei bokréta 2024 című olvasóversenyt. A verseny minden évben arra ösztönzi a gyerekeket, hogy felfedezzék a könyvek varázslatos világát. Az eseményen a gyermekek mellett

szüleik és nagyszüleik is részt vettek. Az olvasók erőfeszítését és könyvek iránti szeretetét szimbolizáló, legjobbaknak járó elismeréseket – okleveleket és értékes díjakat – azok a gyermekek kapták, akik az elmúlt évben a legtöbb könyvet olvasták el.

Az olvasóverseny kiértékelése egy további kellemes meglepetést is tartogatott. A rendezvényen váratlanul megjelent az olvasóverseny magyar nyelvű része névadójának, Csontos Vilmos költőnek a dédunokája, aki köszönetét fejezte ki azért, hogy ilyen szépen tisztelgünk dédapja emléke előtt.

A meseműhely során a gyerekek tanúságot tettek kreativitásukról, és olyan alkotásokat készíthettek, amelyek nemcsak Pavel Dobšinský vagy Csontos Vilmos meséinek, hanem kedvenc olvasmányaik motívumait is tartalmazták. Minden egyes alkotás a maga módján ablakot nyitott a gyerekek képzeletébe, amely összekapcsolta

az irodalmat a képzőművészettel. A karácsonyvárás így nemcsak az ajándékok ideje lett, hanem egy olyan időszak is, amikor újra megerősítést nyert, hogy az olvasás és a kreativitás gyönyörű ajándék lehet, amely gazdagítja mind a gyermekeket, mind családjaikat.

Az olvasóverseny 25. évfolyamának első három helyezettje – **Dobšinský hagyatéka**: 1. Eliška Žiaková (37 elolvasott könyv), 2. Mira Hovánová (34 elolvasott könyv), 3. Ema Vargová (33 elolvasott könyv). **Csontos Vilmos – Mezei bokréta**: 1. Balázs Ádám (28 elolvasott könyv), 2. Meliska Dominika (18 elolvasott könyv), 3. Zsigmond Natália (15 elolvasott könyv).

A győzteseknek szívből gratulálunk, köszönjük a szépen illusztrált történeteket az általuk készített emlékkönyvekben, és sok felejthetetlen olvasással töltött pillanatot kívánunk nekik.

Városi Könyvtár

Ember a keringőpályán 2024

Az *Ember a keringőpályán* verseny témája nem csupán a technikai részletekről, űrhajókról vagy űrállomásokról szól. A gyermekek álmairól, vízióiról is, valamint arról, hogyan látják a világot maguk körül.

Az idei, 12. alkalommal megrendezett versenyre összesen 105 alkotás érkezett öt kategóriában. A 4 tagú szakmai zsűri összesen 19 alkotást díjazott. A gyermekek felvázolták, milyen lehet a Föld körüli pályán, milyen kalandok, kihívások és káprázatos dolgok várnának ránk, ha űrhajósként utaznánk az űrben. A Barsi Csillagvizsgáló dolgozói érdekes audiovizuális bemutatót készítettek a (ISS) Nemzetközi Űrállomáson való életről.

Szívből gratulálunk minden győztesnek. A díjazottak névsora:

I. kategória, óvodák: 1. Mia Kokošková, 5 éves, Hopsasa óvoda, munkája címe: *Lajka vándorúton*; 2. Nina Dubová, 5 éves, Hopsasa óvoda, Első kontaktus; 3. Ema Vargová, 6 éves, Lienka óvoda.

II. kategória, alapiskolák, alsó tagozat: 1. Dominik Majtán, 4.

B, ZŠ Želiezovce, Titokzatos és magával ragadó űr; 2. Thobias Zerinvári, 3. C, ZŠ Želiezovce; 3. Kmotrica Bence Mihály, 4. A, MTNYA AI.

III. kategória, alapiskolák, felső tagozat: 1. Nyustyin Dóra, 8. oszt., MTNY AI, *Sötétség, csend*; 2. Csomor Abigél, 5. oszt., MTNY AI; 2. Potocki Rebeka, 8. oszt., MTNY AI; 3. Michaela Šonkoľová, 12 éves, ZŠ Želiezovce; 3. Göbölös Laura, 8. oszt., MTNY AI, *Bolygók*.

II. kategória, alapiskolák, alsó tagozat – térbeli munkák: 1. Tóth Hanna, 3. B, MTNY AI, *Naprendszer*; 2. Peter Nagy, 4. B, ZŠ Želiezovce; 3. Sivák Dominik, 3. B, MTNY AI, *Naprendszer*.

IV. kategória, művészeti alapiskolák: 1. Lara Hasznosová, 10 éves, F. Schubert MAI; 2. Kaszmán Ella Rose, 11 éves, F. Schubert MAI; 3. Tereza Nováková, 11 éves, F. Schubert MAI.

A Barsi Csillagvizsgáló különdíja: Natalie Šál, 4. B, ZŠ Želiezovce.

A Zselízi Városi Könyvtár különdíja: Lojda Zsófia, 5. oszt., MTNY AI, *Kirándulásom*.

Városi Könyvtár

Újabb illegális lerakatok létesülnek

Míg az elmúlt években Zselízen számos illegális hulladéklerakatot sikerült felszámolni, illetve az esetek többségében megakadályozni újak létrehozását, az elmúlt időszakban a helyzet radikálisan romlani kezdett. Egyre több szemét található a városi bekötőutak mentén, újabb és újabb illegális hulladéklerakók létesülnek, és nem csak a város külterületein. A városi rendőrség szerint ehhez az illetékek növekedése és a hulladék elszállítási intervallumainak módosítása is hozzájárul, ám az elkövetők nem törvénytörően zselízi lakosok. A szemetelők jelentős részét a környékbeli települések lakosai alkotják, akik magukkal hozzák, majd az út mellett kiszórják a hulladékot.

A zselízi városi rendőrség a lakosság együttműködését kéri ennek megelőzésében, az elkövetők felderítésében, és megalkuvásmentes fellépést hirdet ezen a téren. Ennek eredménye már januárban megmutatkozott, amikor a rendőrség egy közeli településről származó szemetelőket leplezett le. Miután kinyomozták és szembesítették őket tettükkel, össze kellett gyűjteniük a szétszórta hulladékokat, amelyet saját költségén egy hivatalos hulladéktelepre szállítottak. A hulladék témájával lapunk következő számaiban is foglalkozunk. (ik)

„Szerencsés az az ember,...

5→

– Megműtötték a hátgerincemet, becsípődött egy ideg. Ettől károsodtak a lábaim. Nem

is fáj annyira, inkább tompa érzés, és ha a városban minden 5-10 méteren pad volna, be tudnék menni gyalog is, de így nem. A térdem miatt a biciklire sem tudtam felülni, ezért úgy döntöttem, hogy megveszem ezt a székűrt. Az interneten vettem, kedvezményesen. Két hétig tanultam a kezelését, de nagyon hálás vagyok érte, mert mindenhova eljutok. Csak egy nagy gondom van: Zselízen nincs olyan járda, ahol ne haragnám el a nyelvemet. Amikor pedig

kimegyek az útra, az autósok mutogatnak, hogy menjek a járdán. Én pedig nekik vissza, hogy ezen a járdán ők sem tudnának haladni. A kínai negyedben megvan a kerékpárút, de olyan szintkülönbségek vannak, hogy néha azt hiszem, szétesik alattam a gép.

Egyébként jól van?

– Öt unokám van, és nemrég született a negyedik dédunokám. Elég gyakran találkozom velük. Az említett gondom miatt sajnos már csak a fél kertet művelem. Odáig valahogy eljutok, aztán már megkapaszkodom a kapában. Hajolni pedig bírok. Idén egy fiút hívtam veteményezni, én csak instruáltam őt egy széken ülve, de mire az uborkát, a tököt, a borsót, sósokát, fűszerpaprikát kellett ültetni, azt már egyedül is meg tudtam csinálni. Vannak jobb napjaim, és rosszabbak is. De 79 évesen mit akarhatok? Az egy-másfél óra munka a kertben nagyon is kell az egészséghez. És ha a kerti munkát el is hagyom, a virágokról való gondoskodást soha. Volt olyan gumós begóniám, amely 40 éven keresztül virágzott. Ez örömet szerez nekem. Amikor már azt sem fogom bírni, átgondolom a helyzetemet, döntök, hogyan tovább, végül is azért van ez a gömb a nyakamon. És ha már gondolkozni sem bírok, az utódaim gondolkodnak helyettem. Szerencsére jó a humorom, és ez sok mindent megkönnyít.

Köszönöm a beszélgetést.

Levicky László

Egy csepp emberség

Századunk elején a fenti címmel naponta hangzottak el tanulságos, tartalmas gondolatok a Kossuth rádióban. Orvos, mérnök, tanár, földművelő, gyári munkás fejtette ki véleményét a mindennapi teendőkről, a közélet különböző gondjairól. Híres személyiségek útmutató idézetét, hozzáfűzött magyarázatát is tartalmazza a sorozat, amely könyv alakjában is megjelent. Ebből válogatunk egy-egy írást, amelyet havonta közölni fogunk. Íme az első írás kivonatossan:

Bizonytalan, zavaros világban élünk. Bonyolult társadalmi körülmények között telnek mindennapjaink. Csendes otthonra vágyunk. Egy helyre, ahol mindenestől elfogadnak, ahol bízunk bennünk, ahol szükség van ránk. A körülöttünk levő világ és az a kép, amit a média nap mint nap megjelenít, könnyen elbizonytalanít minket, és önkéntelenül is feltesszük Ábelrel a kérdést: mi végre vagyunk a világon?

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne” – válaszolja Tamási Áron. Ez arra ösztönöz, hogy segítsek én is otthonot teremteni. Otthont a családnak, a gyermekeknek, a diákoknak, a munkatársaknak, segítsek kialakítani ebben a rideg, teljesítménycentrikus világban olyan szigeteket, ahol a szeretet és a bizalom légkörében élve erőre kapunk, sokkal nagyobb teljesítményre vagyunk képesek, mint valaha is gondoltuk volna. Nem egyszemélyes feladat ez. A közösség feladata.

Az otthon nemcsak egy hely, közösség is, aminek a légköre meghatározó, hogy ne törjünk össze, amikor igazságtalanságokat látunk, és sok esetben akár saját bőrünkön is tapasztalunk. Tudjunk előrelépni, bontakoztassuk ki azokat a képességeinket, amik által igazán azzá tudunk válni, aminek Isten megálmodott minket.

Hinnünk kell, hogy azok az emberek viszik igazán előre a világot, azok tudnak megfelelni a kihívásoknak, az élet nagy kalandjainak, akiknek van otthonuk. (Nyékyné Gaizler Judit egyetemi tanár gondolatai.)

Feldolgozta:

Nyustyin Ferenc

FEBRUÁR, HALAK, VAGY BÖJTTELŐ HAVA

Februári tavasz

Bár még bátortalan a Nap, álmosan ébred, de erősödik, kellemes langyot éleszt. A föld smaragdterítőt húzott magára, megpattannak a rügyek langymeleg szavára. Méhecskék zümmögnek, nektárt keresgélnek, korai virágon gyűjteni szeretnének.

Itt-ott madarak csiripelnek az ágakon, próbakoncertet tartanak több szólamon. Vadgalamb turbékol örökzöld fenyőfán, talán párját hívogatja bűgő hangján. Érzik kikelet illatát, levegő enyhét, fújdogáló szellő simogató melegét.

Korai még ez a februári tavasz, nehogy megbosszulja a tél, a ravasz. (Ismeretlen költő verse)

A régiek szerint

Február 2.:

Ha fénylik Gyertyaszentelő, Az iziket is szedd elő!

De ha ködös Boldogasszony, Nem marad el a jó haszon.

Február 3.:

Balázs napján ha esik az eső, Jégverés lesz a határban.

Február 6.:

Ha Dorottya szorítja, akkor Julianna tágitja.

Február 14.:

A tavaszt akkor idézik a jelek, ha házasodnak a verebek.

Február 19.:

Zsuzsanna elviszi a havat, megszólaltatja a pacsirtákat.

Február 24.:

Jeget, ha itt lelte még, Mátyás veri szerteszét.

Feldolgozta: (in)

munkát végezhet, amit szeret.

gyermek született, sokan itt haltak meg a kórházban, és esküvőből is sokkal több volt, mint ma, olykor 80 is évente. És volt olyan év, hogy 50 polgári temetésünk volt. Zselíz, Garammikola és Szódó mellett ide tartozott Tergenye, Peszek, Oroszi, Nyírágó is.

Az anyakönyvvezetés mellett hitelesítést is végeztük, egyrészt a másolatokét, másrészt az aláírásokét. Amikor ide kerültem Zselízre, 100–110 beírás volt évente, a rendszerváltást követően már 4000. Monoton rutinmunka volt, ezt a részét nem nagyon szerettem.

Igyekeztem legjobb tudásom szerint dolgozni, és így visszatekintve elmondhatom, hogy mind a főnökeim, mind a járási és felsőbb szervek értékelték a munkámat. A polgári ügyek testületét is én vezettem, szerveztem a névadókat, esküvőket, temetéseket, és sok elismerést, kitüntetést kaptam a munkámért. 1995-ben a polgári anyakönyvek vezetésének 100. évfordulóján kitüntették az oktatási miniszter mint a környék leghosszabb ideje tevékenykedő anyakönyvvezetőjét; a 100-ból 33 éven keresztül én vezettem a nyilvántartást. Elnyertem a város polgármesterének díját és számos további kitüntetést is.

Átélté az 1989 előtti időszakot, és az azt követő években is dolgozott még. A városházán dolgozva hogy látta az akkori folyamatokat? Nem is annyira a politikát illetően, inkább az emberi viszonyokat nézve.

– Országosan láttam a változást: 89-ig az

ember volt a középpontban, utána pedig a pénz. Mondhatnak bármit a régi rendszerre,

mi akkoriban a hivatalban mindent megtettünk az emberekért. Nem állítom, hogy ez most nincs így, de ha a törvényeket nézem, nem emberbarátok. Öszintén szólva nagyon csalódtam az 1989-es változásokban.

Ezt mikor tudatosította?

– Amikor a 90-es években a Mečiar-kormány idejében olyan intézkedések jöttek az anyakönyvi gyakorlatba, hogy lehetetlen volt őket betartani. Ellenkeztek az anyakönyvi törvénnyel. Ez engem nagyon zavart, és úgy kimerített, hogy alig vártam a nyugdíjazásomat. Tudtam, hogy nincs rendben, amit ránk erőltetnek. Csak egy példa: született egy házasságon kívüli gyermek, majd az apaság elismerése után az anya férjhez ment a gyermek apjához. Ilyen esetben nem anyakönyvezhettük, hogy az anya férjhez ment, ám ha máshoz ment férjhez, akkor ennek nem volt akadálya. A lévai anyakönyvvezetővel megbeszéltük, hogy ha megbüntetnek is, a régi gyakorlat szerint fogjuk csinálni. Végül rá sem jöttek, majd egy új kormány helyrehozta a hibát. Ilyen esetből több is volt.

A hibás és hiányos törvényi keretek viszont sikerélményt is hoztak. Miután megnyíltak a határok, rengeteg volt a vegyes házasság. A sárói vagy orosz roma fiatalok lengyel feleségeket hoztak maguknak. Ebből kettős állampolgárságú gyermekek születtek. Ezekből sok bonyodalom fakadt. Az egyes országokkal különféle egyezményeink voltak e téren, ezért csináltam egy táblázatot, amely szerint igazodni tudtam. A minisztériumi ellenőrzés során meglepődve vették tudomásul, hogy nálam ez jól működik. El is kérték a táblázatot, amelyet később az ország összes anyakönyvvezetője megkapott munkaeszközként.

Milyenek voltak a nyugdíjazása előtti utolsó évek?

– Akkoriban már körzeti anyakönyvvezető voltam. Kialakultak a körzeti hivatalok, és így 12 anyakönyvi központ tartozott hozzám. Egyrészt minden újdonságot be kellett tanítanom, minden félévben ellenőriztem őket, és ha probléma akadt, telefonon adtam útbaigazítást, tanácsot. Voltak, akik politikai alapon jutottak ehhez a munkakörhöz, és nem sokat értettek hozzá, a mi körzetünkben is. Persze máshol is, így aztán például a tolmácsiak vagy a párkányiak is engem hívtak, ha segítségre volt szükségük. Majd a 90-es évek vége felé megszűntek a körzetek, és ismét városi anyakönyvvezető lettem.

Hogy fogadta a számítógépek bevezetését?

– Lelkesedtem érte. Azelőtt egy gyermek születésekor négy indigóval 5 példányt kellett kiírnom, az elhalálozásnál és az esküvőknél ugyanúgy, nagyon sokat gépeltem. Ezt követően beírtam a számítógépbe, megnyomtam a gombot, és különböző célokra nyomtattam ki az egyszer kitöltött űrlapot. Persze akadtak gondok is. Zselízen élt a Hajrula nevű török fagyaltos család. Amikor elkerültek innen, írásban kérték tőlem az egyikük keresztlevelet. A kereséskor a gép kidobott, és nem is engedett tovább. Felhívtuk a rendszergazdát, ő sem tudta megoldani a gondot. Felhívtuk a gyártót, mire kiderült, hogy a rula szó volt a vírusvédő jelszó.

Hogy kezeli ma a mobilt, az internetet?

– A mobil most is itt van a nyakamban, persze nem okostelefon, csak egyszerű. Van tabletem is, a gyerekeimmel, unokáimmal a Messengeren vagyok kapcsolatban. Internetet ritkán használom, leggyakrabban a youtube-ot. Nem vagyok rabja, és nem is nagyon szeretem.

Mit gondol a mai világ történéseiről?

– Nem tetszik nekem. Tetszik viszont a magyar kormány álláspontja, amely békét, tűzszünetet követel, hiszen napról napra szaporodnak az áldozatok. Ezt a háborút csak asztalnál lehet befejezni, nem a harctéren. A vége úgyis az lesz, hogy megegyeznek. Úgy látom, ez nem teljesen Ukrajna háborúja, várom az amerikai elnökválasztás hozta fejleményeket. Azt is gondolom, hogy ha Ukrajna az orosz kisebbséggel is úgy bánt, mint a magyarral, nem csodálkozom, hogy ez lett a vége. Nagyon rossz, hogy az oroszok elkezdtek a háborút, de látok ok-okozati összefüggéseket.

Az utóbbi időben egy furcsa masinán láthatjuk a városban. Bemutatná a közlekedő-eszközét?

„Szerencsés az az ember, aki olyan Én nagyon szerencsés voltam”

Amikor egy középkorú vagy idősebb korú ember visszagondol élete legfontosabb pillanataira, emlékeiben felmerülnek szerettei, szerelmei, barátai, élete legboldogabb – és persze legsomorúbb – pillanatai. Felvillannak arcok az évtizedek során sem fakuló érzések, gondolatok, szavak, mondatok. Ha történetesen zselíziek emlékeznek vissza, emlékfoszlányaikban fel-felmerül egy olyan ember arca, aki életük meghatározó pillanataiban többnyire a közelben állt. Sokak számára **Kajtár Zsuzsanna**, egykori anyakönyvvezető volt ez a személy, aki előtt kimondták a boldogító igent, nevet adtak gyermeküknek, búcsúztatták szüleiket, szeretteiket, és aki egyfajta összekötő kapcsa ezeknek az emlékeknek. Több mint két évtizeddel nyugdíjaztatása után is úgy megy végig a zselízi utcákon, hogy az emberek szeretete szemmel láthatóan körülöleli, rendre megállítják, kérdezik, mesélnek és jó egészséget kívánnak neki. Jól tudjuk, az ilyen figyelem nem jár ingyen, és nem kényszeríthető ki, csak kiérdemelhető. Ő egy élet becsületes munkájával, segítőkészségével és emberbarátságával érdemelte ezt ki. Egykori munkájáról, mindennapjairól és a világról alkotott véleményéről kérdeztük.

Mikor vonult nyugdíjba, és hogy telnek napjai mostanában?

– Csaknem negyed százada, 2001. január 1-től vagyok nyugdíjban. Gyakran vigyázok az unokáimra. Nagyon szeretem a virágokat, így a szabadidőm nagy részét a kertészkedés tölti ki. Sokat olvasok, főleg szépirodalmat meg történelmi dolgokat. A könyvespolcomon

dupla sorban vannak a könyvek, van miből válogatnom. Örök kedvencem Jókai Mór, a kedvenc regényem Jane Austintól a *Büszkeség és balítélet*, Jókaitól pedig a *Szeretve mind a vérpadig*. Szeretem Mikszáthot, Móriczot, Gárdonyit. A tévében a török sorozatokat nézem, mi mást csinálhatok a hosszú téli napokon? Velük élem az életem, viszont a brazil, mexikói sorozatokat nem szeretem. A török sorozatok a mindennapi életről szólnak, amit ott látunk, bárkivel bármikor megtörténhet. A híradót mindig megnézem. Keresztretjéventy fejtek, és gyakran visszaemlékszem a gyermekkoromra.

Boldog gyermekkorra volt?

– A gyermekkorom szegénységben, de boldogságban telt. 1945 augusztusában szegény paraszti családban születtem Ipolypásztón. Annyi földünk volt, hogy nem haltunk éhen, viszont a jó élethez kevés volt. Szerető szüleim tehát földművesek voltak, de apám ezermester is, ha kellett villanyt szerelt, hegesztett, betonkerítést készített, mindenhez értett. A nővérem 17 évvel idősebb nálam. A családukat 1946-ban Csehországba deportálták, aztán hazajöttünk, amikor már szabad volt, és az 50-es években visszakaptuk az állampolgárságot. Az alapiskolát már Pásztón kezdtem 1951-ben, az 5. osztályig oda jártam, majd a 6–8. osztályt Ipolyszakálloson végeztem. Az ipolysági gimnáziumban érettségiztem 1962 júliusában. Mindvégig kitűnő tanuló voltam. Kedvencem a matematika és a fizika volt, de szerettem az irodalmat, a verseket, rengeteget olvastam, szavalóversenyekre jártam. Sajnos a család anyagi helyzete nem tette lehetővé, hogy továbbtanuljak, apámnak annyira leromlott az egészségi állapota, csupán havi 200–300 korona táppénzt kapott, amiből nem jutott a taníttatásomra.

Elkezdhetette hát munkáját, amelyben megtalálta és kiteljesítette a hivatását.

– Igen. Szerencsés az az ember, aki olyan munkát végezhet, amit szeret. Én nagyon szerencsés voltam, és mindig mosoly volt az arcomon. 1962. augusztusában munkába léptem a Garamsallói Helyi Nemzeti Bizottságon mint adminisztratív munkaerő. Ott tettem le az anyakönyvvezetői vizsgáimat is. Nagyon szerettem a kissallai népet, és ők is szerettek engem. Jól éreztem magam, de az első három évben Pásztóról kellett bejárnom, ami nem volt egyszerű. Majd amikor Zselíre férjhez mentem, innen utaztam 11 éven át. 1976 őszén felkínáltak egy munkahelyet a

Zselízi Városi Nemzeti Bizottságon, ahol megüresedett az anyakönyvvezetői poszt. Elfogadtam, mert helyben dolgozhattam. Ráadásul nagyon megtalált engem ez a munka. Nagyon szerettem az embereket, beszélgetni velük. A budapesti unokám észrevette, hogy még mostanában is ismernek, szeretnek az emberek, megállítanak az utcán, és most is, akár régen, szívesen leállok velük beszélgetni. Nagyon szerettem a fiatalokat, nem tudnám

megszámolni, hogy hány fiataalt tanítottam be, mindegyiküket nagy szeretettel. Mái hálásak nekem ezért. Ha az elmúlt évek emlékkönyveit végiglapozom, úgy érzem, hogy elégedett életet éltem, és tartalmasat.

Az emberek legboldogabb és legfájdalmasabb pillanataiban volt velük...

– Ilyenkor tapintatosnak kellett lenni, mert a fájdalommal teli ember nagyon érzékeny. Én vettem fel az adatokat a polgári temetésekhez, és mindig igyekeztem úgy hozzáállni, hogy halottról vagy jót, vagy semmit. A temetéseken egy életutat kellett lezárni a búcsúbeszéddel. Az adatokat továbbítottam annak, aki a beszédet megírta. A beszédek kb. 10%-át írtam én, a többit a búcsúbeszédet tartók maguk írták. Az örömteli pillanatokban pedig nagyon jó volt együtt örülni a néppel. Az esküvőkön sok hálás emberrel találkoztam. Egy időben kimondottan kérték a Dobrovicky–Kajtárné kettőst a temetésekre és az esküvőkre. Úgy tűnt, megfelelt nekik, ahogy a szertartásokat vezettük.

Maga a munka mennyire volt megterhelő?

– Rettentő sokat kellett dolgozni, gyakran éjjelente is anyakönyveztem. A zselízi kórháznak nagy körzete volt, évente 400–500

Kétheti hulladékgyűjtés – mit érünk el vele és mi lesz a következő lépés?

Ha a tavalyi év végéig sikerült is észben tartanunk a különböző hulladékgyűjtési időpontokat, akár gratulálhatunk is magunknak, ám az idei évtől még bonyolultabbá válik a dolog. Nemcsak arról van szó, hogy a vegyes háztartási hulladék elszállítása nem hetente, hanem kéthetente történik majd, de a biológiailag lebomló hulladék elszállítási napjai is változnak.

Az áttekintésben sokunknak segíthet az időpontok saját online naptárunkba való importálása. Elég, ha rendelkezünk Google-fiókkal, és a város honlapján a Város/Szolgáltatások/Hulladékgazdálkodás oldalon (vagy a mellékelt QR-kód beolvasásával) megtaláljuk az időpontok szétírását. Minden kialakított szállítási körzethez csatolva link található, amely segítségével importálhatjuk a megfelelő időpontokat saját naptárunkba. Ezek csak a vegyes háztartási hulladék esetében hiányoznak egyelőre, ahol a kéthetenkénti gyűjtésre való átállás hozhat némi változást. A városi hivatal ígéretet tett arra, hogy a helyzet stabilizálása után erre a hulladéktípusra is közzéteszi az ütemtervet.

Jó hír, hogy a biohulladék-elszállítás nagyobb téli szünet nélkül folytatódik, az idei elszállítás januárban végén kezdődött. Ez az egyik előnye annak, hogy csökkent a vegyes háztartási hulladék elszállításának gyakorisága.

A háztartási hulladék kéthetenkénti gyűjtésére való áttéréstől néhány zselízi lakos a hulladékdíj csökkentését remélte. Ám ha kitekintünk a régióba, illetve távolabbi önkormányzatok háza tájára, azt láthatjuk, hogy sok település már az elmúlt években áttért a kétheti rendszerességyű gyűjtésre – és idén mégis megemelte az illetéket. Bár a gyűjtések száma némileg befolyásolja az önkormányzat hulladékkezelési költségeit, a hatása inkább marginálisnak mondható. A költségeket sokkal inkább egyéb tényezők befolyásolják, elsősorban a településen keletkező hulladék mennyisége és a hulladék-elhelyezés tempósan növekvő ára.

Az árakat jövőre tovább növeli a hulladék mechanikai és biológiai kezelésére vonatkozó törvényi kötelezettség, amelyre az önkormányzatok és a hulladéklerakatok üzemeltetői már tavaly készültek, hiszen az év végéig úgy tudták, hogy idén lép érvénybe. A feltételek megteremtésébe fektetett költségeik az árakban is megjelennek, annak ellenére, hogy a kormány egy évvel elhalasztotta a kötelezettség bevezetését. Zselíz esetében az a helyzet, hogy a városnak éppen a vegyes háztartási hulladék elszállítási intervallumának növelése miatt nem kellett emelnie a hulladékdíjat.

A hulladéklerakók megszabta árakat nem tudjuk befolyásolni, ám a keletkező hulladék mennyiségét annál inkább. Ennek legegyszerűbb módja, ha növeljük az osztályozott hulladék arányát, amelynek ártalmatlanításáért a városnak nem kell fizetnie. Elméletileg, ha a hulladék 100%-át szelektálni tudnánk, nem keletkezne vegyes háztartási hulladék, amelynek begyűjtéséért és ártalmatlanításáért így nem kellene fizetnünk. Haris Péter, a városi hivatal vagyongazdálkodási és szolgáltatási osztályvezetője azonban több ízben is beszámolt arról a tapasztalatáról, hogy számos háztartás nem osztályoz kellő mértékben, illetve egyáltalán nem szelektálja a hulladékot, amivel növeli a városi hulladékgazdálkodás egyik legjelentősebb költségét, és ezzel a díjak emelésére nehezedő nyomást.

A jelenség különösen a családi házaknál látható, elég, ha csak az osztályozott hulladék gyűjtésének napján végigmegyünk az utcán... „Ha egy háztartás megfelelően szelektálja a hulladékát, annak csak egy kis része kerül a fekete kukába, és a kétheti gyűjtés teljesen elegendő. A gyűjtés gyakoriságának megfelezése csökkenti a költségeket, de nem jelentősen, inkább egyfajta motiváció az eddig nem elégségesen osztályozók számára. A gyakorlat azt mutatja, hogy ez jó eredményeket hoz. Több példa is bizonyítja, például Gútáé, amely 2022-ben vezette be a kéthetes elszállítási intervallumot. Ezáltal 3277 tonnáról 2311 tonnára, azaz 30%-kal csökkentette a keletkező vegyes hulladék mennyiségét” – számolt be Haris Péter.

További példa Verebély, amely 2023 áprilisában vezette be a kéthetenkénti gyűjtést. „A családi házaknál a hetiről kétheti elszállításra való átmenet 27,6%-kal csökkentette a háztartási hulladék mennyiségét az érintett körzetekben, ami pénzben kifejezve 35 000 euró becsült megtakarítást jelent 2023-ra. Köszönet illeti lakosainkat az osztályozás és a hulladék keletkezésének megelőzése iránti felelősségteljes hozzáállásukért. Ennek a szemléletnek köszönhetően városunk pénzt takarít meg, ezért a következő évben nem kell emelnünk az illetéket” – írta 2023 és 2024 fordulóján a verebélyi városi újság.

Míg a kéthetenkénti gyűjtésre való áttérés a lakosság intenzívebb osztályozásra való ösztönzésének első lépése, a második lépés a hulladékgyűjtés során történő

súlymérés bevezetése, illetve a hulladékdíj szerkezetének módosítása lesz. „A tervek szerint a hulladék súlymérési rendszerének bevezetésével kétszemétdíj-kategóriát vezetnénk be. A mérési és adatértékelési időszakot követően meghatároznánk egy küszöbértéket az évente keletkező vegyes háztartási hulladék mennyiségére vonatkozóan, amelynek eléréseig a lakosok alapdíjat fizetnének. A küszöbértéken túl keletkező hulladék után kilogramm-alapú díjat kellene majd fizetni” – teszi hozzá a hivatal illetékes osztályvezetője. Ezzel az intézkedéssel a lakosoknak közvetlen motivációjuk lenne az általuk termelt hulladék mennyiségének csökkentésére. A súlymérési rendszer bevezetése 30–40 ezer eurós beruházást igényel, és a tétel már be is került az idei költségvetésbe. (ik)

A városi hivatal bejáratánál...

5→

Az AED egy olyan orvosi eszköz, amelyet egészségügyileg képzett személyek és laikusok is használhatnak elsősegélynyújtás céljából hirtelen vérkeringés-leállás esetén. Használata a városi honlap tájékoztatása szerint egyszerű, segítséget és utasításokat a 155-ös segélyhívó vonalon is adnak, amelyet használat előtt kell hívni. Maga a készülék hangnavigációval van felszerelve, amely lépésről lépésre instruálja az életmentőt.

A szívelégtelenség az egyik legelterjedtebb halálozási ok, többek közt ez ösztönözte a törvényhozókat, hogy jogszabályt fogadjanak el a nyilvánosan elérhető defibrillátorok hálózatának kialakításáról. A Zdravotnícky denník ez év elején megjelent cikkében Osama Al-Khaldi, az Egészségügyi Mentőszolgálat műveleti központjának igazgatója azt nyilatkozta, hogy a nyilvánosan elérhető defibrillátorok jelentősen javítják a hirtelen keringésleállást elszenvedők életben tartásának esélyét. Hozzátette: csak tavaly decemberben 72 esetben használtak ilyen, közterületen elhelyezett berendezést az országban. A statisztikák szerint az AED öt percen belüli használatával akár 75%-ra is maximalizálható az érintett személy megmentésének esélye. Az újraélesztések sikerességének aránya az EU-ban 9% és 61% között mozog. (ik)

Már folyik az alapiskola felújítása

Január folyamán elkezdődtek a magyar tannyelvű alapiskola felújítási munkálatai. A megújulási alpból finanszírozott pályázatból az iskola főépületét hozzák rendbe 1 229 435 euróból. A pályázat nem igényel önerőt, ám az esetlegesen fellépő további költségeket a városnak kell állnia.

A felújítás keretében szigetelik a falakat, a földemet, illetve a padlózat egy részét, új nyílászárókat építenek be, megújul a fűtésrendszer, hővisszanyerő egységeket szerelnek be, és növelik a világítás energiahatékonyságát. A munkálatok már január folyamán elkezdődtek, de a kivitelező, a város és az iskola igazgatósága közötti egyeztetésnek köszönhetően a tanítás zavartalanul folytatódik. Máté Anikó igazgatónő beszámolt róla, hogy már január közepén elkezdődött az átszervezés. „A főépület bal szárnyát teljesen ki kellett ürítenünk. A város rendelkezésünkre bocsátotta a T18-as tornatermet, amelyben három helyiséget kaptunk. Egyelőre két 8. osztályt helyeztünk el ott, egy további osztály

is majd odaköltözik, ám egyelőre nincs erre szükség. Mivel később további 5 osztály elhelyezésére lesz szükségünk, a szomszédos, egykori gimnáziumi épület tetőterét is igénybe vehetjük, ahol hét helyiséget bocsátanak rendelkezésünkre. Az öt osztály mellett a tantestületi iroda is odaköltözik, az egyik tantermet pedig tartalékként, az osztott nyelvórák során használjuk majd.”

Január végén a fűtésrendszer cseréje folyt, valamint az osztályokban levő régi mosdókat és csempéket távolították el. A munkák még csak nemrég kezdődtek, de az igazgató máris kiemelte a kivitelezést alvállalkozóként megvalósító Pohori vállalat hozzáállását és szakértelmét. „A megbeszélések során felmerült, hogy a pályázatban szereplő külső redőnyök helyett a villanyvezetékek cseréje valósuljon meg, amelyre nagyobb szükség lenne, ám ez a tevékenység eredetileg nem szerepelt a projektben. Ez csak úgy

lenne megvalósítható, ha a felügyeleti szerv is beleegyezne. Tárgyaltunk arról is, hogy a kivitelező további, műszaki kivitelezési tervben nem szereplő tevékenységeket is felvállalna, de ennek megvitatása a projekt

mostani szakaszában még nem időszerű” – tette hozzá Máté Anikó. A szerződés értelmében a felújítás fél évig tart.

(ik)

A zselízi labdarúgásnak nincs vége, a csapatok már edzenek

A zselízi városi sportklub (MŠK) vezetősége és a városvezetés között a folyó labdarúgó bajnoki idény őszi szakaszának befejezése után feszült helyzet alakult ki, amely miatt sok szurkoló komoly aggodalommal nézett a zselízi labdarúgás jövőjére. Úgy tűnik, hogy a téli időszak nyugtatóan hatott a felekre, az újév után a szenvedélyek mintha csillapodtak volna, és mind az önkormányzat, mind a klub

hoz létre a hatékony fenntartás érdekében. Ígéretének teljesítését már az év elején megkezdte. Január közepétől a stadionban nagy a nyüzsgés. A létesítmény új gondnoka, Ábel Zoltán január végén számolt be az elvégzett munkálatokról. „A karbantartási munkálatokat a stadion külső és belső területeinek tisztításával kezdtük. A külső részen megtisztítottuk az épület környékét az elburjánzott fáktól, a többi fát és bokrot megmetsztettük, valamint megtisztítottuk a lelátó fedett része mellett, évek óta elhanyagolt területet, és rendbe tettük a szabadtéri mosdókat is. Bent megjavítottuk az elromlott kapcsolókat, konnektorokat és lámpákat, valamint elvégeztük az elektromos rendszer általános ellenőrzését és karbantartását. Megjavítottuk a gázberendezéseket és a zuhanyzókat, most a tornatermet, a folyosót és az öltözőket festik.

Ki kell még cserélnünk a sérült ajtókat, a kazettás plafonburkolat sérült részeit, valamint át kell alakítanunk az emeleti helyiségeket. A korábban szállásként szolgáló helyiségeket irodává alakítjuk át. A tervek szerint az épület a tavaszi idény kezdete előtt üzemképes lesz, a munkálatok az első félév során fejeződnek be.”

A területre 8 kamerás térfigyelő kamerarendszert is telepítenek, hogy megkönnyítsék az épület felügyeletét és annak áttekintését, hogy ki és mikor tartózkodik az épületben.

A városi sportklub szintén a tevékenységére fordította figyelmét, és december vége óta tényszerűen és szenvedélyek nélkül számolt be a háza táján történekről. „A 2024/25-ös szezon tavaszi idényében a zselízi felnőtt csapatot Adam Konvický (játékosedző) és Pompos János kettős irányítja. Ők ketten ismerik a legjobban a csapatot. A téli felkészülés 2025. január 10-én, pénteken kezdődik hazai körülmények között” – tájékoztatott a klub december végén arra reagálva, hogy Viktor Konvický edző még karácsony előtt bejelentette lemondását. A téli felkészülés a tervek szerint elkezdődött, az első edzések a stadion karbantartási munkálatainak megkezdésével kb. egy időben kezdődtek.

A szemlélet, hogy a szereplők saját jogköreikre és feladataikra koncentrálnak, nem pedig a szenvedélyek felkorbácsolásával foglalatalkodnak, valamint a felsorolt tevékenységek reményt adnak arra, hogy a zselízi futballisták komolyabb bonyodalmak nélkül folytathatják a bajnokság tavaszi idényét. Néhány hét múlva kiderül, hogy ez beigazolódik-e a gyakorlatban is.

Levicky László

pragmatikusan teszi a dolgát annak érdekében, hogy a futballcsapatok zavartalanul kezdhesék meg tavaszi szereplésüket.

Miután a város visszavette a stadion kezelését, Juhász András polgármester kijelentette, hogy a város hozzálát a létesítmény rendbetételéhez, és működőképes állapotba hozatalához, valamint gondnoki munkahelyet

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

93701@pobox.sk

Városi újság

2025/2. február, XXVI. évfolyam

ára: 0,50 euró

„Szerencsés az az ember, aki olyan munkát végezhet, amit szeret. Én nagyon szerencsés voltam.”

4–5

Juhász Bence Zsombor az első felvidéki Örökös Aranysarkantyús táncos.

8

Egy, majd egyre több nutriacsalád költözött a gyaloghíd környékére, amire hamar felfigyeltek a környéken lakók is.

8

A városi hivatal bejáratánál életmentő defibrillátor helyeztek el

Január folyamán egy nyilvánosan hozzáférhető automata defibrillátort (AED) telepítettek városunkban, amelyet a városi hivatal bejáratánál helyeztek el. Telepítését az önkormányzati törvény 2023-as módosítása tette szükségessé, amely 2025 januárjától minden, legalább 500 lélekszámú település számára kötelezővé teszi, hogy nyilvánosan hozzáférhető helyen rendelkezzen ilyen készülékkel. A riasztóval ellátott berendezést nem szabad önkényesen igénybe venni, használata előtt fel kell venni a kapcsolatot a 155-ös segélyvonal operátorával, és vele egyeztetni. A városi hivatal főbejárata melletti falon lévő szekrényben elhelyezett defibrillátort kamerarendszerrel felügyelik és védik.